

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยของนักศึกษาผู้ใหญ่
ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ปริญญาโท

ของ

ฉัตรชัย ชัยรัตนวัฒน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพจน์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลี้ยวชัย)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลี้ยวชัย)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เชียรศรี วิวิธสิริ)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพจน์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ ... เดือน พ.ศ.

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย

"ทุนงบประมาณแผ่นดิน"

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จาก
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และ
รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ
และดูแลตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนแล้วเสร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เชียรศรี วิวิธสิริ และรองศาสตราจารย์
ดร.ปฐม นิคมานนท์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ร่วมกับ
คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ที่กรุณาแปลบทคัดย่อ
ภาษาอังกฤษ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา ผู้อำนวยการ
ยิง กীরติบุระ และอาจารย์คณพล จักรมะ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและ
แนะนำแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณวรรณเทพ ทองบรรจบ ที่ให้ความอนุเคราะห์ทำคำปรึกษา คุณประสงค์
ศรีแสงฉาย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้าน การวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณอุไรวรรณ ชัยรัตนวัฒน์ ที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือเป็น
อย่างดีในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย
จาก "ทุนงบประมาณแผ่นดิน" ในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีประโยชน์และมีคุณค่า ผู้วิจัยขออุทิศความดีนี้แด่บิดา มารดา
ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ และ ดร.พิภพ ดังคณะสิ่ง ที่ได้กรุณาอบรม สั่งสอนและให้โอกาสแก่
ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

จักรชัย ชัยรัตนวัฒน์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	การจัดการศึกษาสายสามัญตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน	
	พุทธศักราช 2530	9
	หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	
	พุทธศักราช 2530	18
	หลักสูตรวิชาพลานามัย	19
	วิธีการสอนวิชาพลานามัย	21
	ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
	สมมติฐานในการวิจัย	34
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	41

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	99
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	100
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	100
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	102
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	114
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	115
บรรณานุกรม	116
ภาคผนวก	121
ประวัติย่อของผู้วิจัย	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
2	ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	48
3	กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่อ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	51
4	ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยรวมและรายด้าน	52
5	ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ	54
6	ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ	56
7	ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เป็นรายชื่อ	58

8	ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละตามความคิดเห็น ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ	60
9	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ	62
10	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย ด้านหลักสูตรเป็นรายชื่อ จำแนกตามเพศ	64
11	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรายชื่อ จำแนกตามเพศ	66
12	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นรายชื่อ จำแนกตามเพศ	68
13	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ	70
14	เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ	72
15	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ	74
16	เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพละตามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ	76

17	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามลักษณะการสำเร็จ การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	78
18	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพลานามัย ด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ จำแนกตามลักษณะการสำเร็จ การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	80
19	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน	82
20	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพลานามัย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน	84
21	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพลานามัย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เป็นรายชื่อ จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน	87
22	ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านหลักสูตร	89
23	ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	91

24	ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	93
25	ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านอาคารสถานที่	95
26	ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านอื่น ๆ	97

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่ากว่าทรัพยากรอื่นใดในโลกหล้า มนุษย์มีคุณค่าในตนเองและสามารถถ่ายทอดคุณค่านั้น เพื่อประโยชน์ต่อการรังสรรค์สังคมได้ หากเขาได้รับการปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจและการพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.2540 : 32) การพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จึงเน้นคนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนาโดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่ ทั้งนี้โดยคาดหวังว่า เมื่อคนซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม มีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ จะเป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชน และสังคมที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างมีสันติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540:1-2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องดำเนินการอย่างค้ำให้มีประสิทธิภาพเป็นไปเพื่อพัฒนาสังคมพัฒนาโลก (โกวิท ประวาลพุกษ์.2535:1)

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งยังเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพ และการเลื่อนฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ประชากรที่ได้รับการศึกษามีโอกาสแสวงหาข่าวสารข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการติดต่อให้เกิดประโยชน์ทางปัญญา สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาและปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างเป็นสุข (วัฒนา สุทธิพันธุ์.2537:1)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่าง การพัฒนาจะต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กันในหลาย ๆ ด้านจึงจะได้มนุษย์ที่มีคุณภาพ ด้านที่มีความสำคัญที่ต้องพัฒนาเป็นพื้นฐาน ก็คือ การพัฒนาด้านสุขภาพพลานามัย (กรมสามัญศึกษา. 2535 :95) วิชาพลานามัยเป็นวิชาหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริม และพัฒนาด้านร่างกาย และจิตใจแก่คนทุกเพศทุกวัยให้มีสุขภาพที่ดีพลานามัยแข็งแรง รวมทั้งช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่ดีด้านสังคม

ด้วย เช่น บุคลิกภาพดี มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และมีน้ำใจนักกีฬา (ชัยยุทธ์ เสรีรัฐ. 2536: 1) นอกจากนี้วิชาพลานามัยเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาทุกระดับอันเป็นผลต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพโดยตรง ในการพัฒนานั้นนานาประเทศที่เจริญแล้วต่างเห็นพ้องต้องกันว่าประชากรควรได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพสำคัญ 2 ประการ คือ สุขภาพ และมีความรู้ความสามารถวิชาชีพ สำหรับคุณภาพประการแรกถือว่าเป็นความต้องการรากฐานเพื่ออำนวยความสะดวกให้การส่งเสริมคุณภาพประการหลังสัมฤทธิ์ผลได้โดยสะดวก (กอง วิสุทธารมย์. 2523: 1)

รัฐได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาพลานามัยที่ได้มีส่วนในการช่วยพัฒนาคนของชาติได้เป็นอย่างดี จึงได้ตั้งจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการกีฬาและสุขภาพพลานามัยไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ฉบับที่ 5 หมวดที่ 6 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมจริยธรรม พลานามัย สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเยาวชน มาตราที่ 51 กล่าวว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อสร้างเสริม และก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการศึกษา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมพักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520: 18) ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ได้กำหนดนโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนาพลานามัยไว้ว่า พัฒนาและจัดการศึกษาด้านพลานามัยทุกระดับทุกประเภทการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้เยาวชนและประชาชนตระหนักในคุณค่าของพลานามัย และโภชนาการพร้อมทั้งดำเนินการประพฤติ ปฏิบัติ และร่วมให้การสนับสนุนให้เป็นไปตามหลักวิชาการในด้านพลานามัย และโภชนาการเพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีมาตรฐานทางสุขภาพพลานามัย ทั้งกายและจิตใจให้สูงขึ้น(กระทรวงศึกษาธิการ. 2529: 40) ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาเพื่อเน้นการพัฒนาบุคคลไว้ 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม ซึ่งในด้านร่างกายนั้นได้กำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนว่า " บุคคลที่ได้รับการศึกษาพึงมีร่างกายที่เจริญเติบโตเหมาะสมกับวัย รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายทั้งของตนเองและสมาชิกในครอบครัว และสามารถพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายให้เหมาะสมกับการงานและอาชีพ"(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 8) และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ได้กำหนดแผนงานหลัก เพื่อพัฒนาการศึกษา

ในแผนงานการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ข้อ 1 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรโดยเพิ่มเวลาการฝึกปฏิบัติ การจัดกิจกรรมเสริมในวิชาพลศึกษา ดนตรี และศิลปะ เพื่อให้มีการพัฒนาสุขภาพกายและใจ ตลอดจนอารมณ์และสังคมที่เหมาะสมกับวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540:69)

จากที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาพลานามัย และมีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลานามัยในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา (บุญสม มาร์ติน. 2520:1) ในส่วนของการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อสนองความต้องการของบุคคลที่อยู่นอกระบบโรงเรียนที่ต้องการเข้ารับการศึกษาดูโดยการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 เป็นการศึกษาออกโรงเรียนระดับประถมศึกษา และการศึกษาออกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกโรงเรียนระดับที่ 5 เป็นการศึกษาออกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยให้มีการเรียนได้ทั้ง 3 วิธี คือ การเรียนแบบชั้นเรียน การเรียนแบบทางไกล และการเรียนแบบศึกษาด้วยตนเอง (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2532:61)

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กำหนดการจัดสอนเป็นหมวดวิชา มีหมวดวิชาบังคับ 5 หมวดวิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย วิทยาศาสตร์ พื้นฐานวิชาอาชีพ และต้องสอบได้ครบทุกหมวดวิชา ส่วนหมวดวิชาเลือก มี 6 หมวดวิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิชาอาชีพ 6 สาขา ภาษาต่างประเทศ 6 สาขา สำหรับหมวดวิชาเลือกต้องสอบได้อย่างน้อย 3 หมวดวิชา (เสาวนีย์ เลวลย์. 2536:282) วิชาพลานามัยจัดอยู่ในหมวดวิชาบังคับที่นักศึกษาต้องเรียน ใช้รหัสวิชา PE30 จำนวน 6 หน่วยการเรียน การเรียนวิธีเรียนแบบชั้นเรียนใช้เวลาเรียน 9 คาบต่อสัปดาห์ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2532:62)

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลานามัย มีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลานามัยได้พบปัญหาอยู่มาก ดังที่ บุญชัย ทันสมัย (2528:214-226) ที่ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน

สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อัตราส่วนของครูผู้สอนกับนักเรียนไม่เหมาะสม ผู้เรียนไม่เข้าใจการสอนของครูหรือปฏิบัติไม่ได้ ไม่มีโอกาสเลือกเรียนวิชาพลศึกษา ที่จัดเป็นวิชาเลือก เพราะต้องเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด ไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ไม่มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา สถานที่ที่ใช้ในการเรียนพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ วิษณุ กล่าววิจารณ์ (2533:124-126) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมของครูผู้สอนกับจำนวนผู้เรียน ตำราและเอกสาร ด้านพลศึกษาที่จะค้นคว้ามีไม่เพียงพอ ไม่มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายไม่เหมาะสม สถานที่ที่ใช้ในการเรียนพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ พื้นฐานและทักษะในการเรียนพลศึกษาของผู้เรียนแตกต่างกันจึงเป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม จันทบุรี วิชัยชิตะ (2536:60-66) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้ ไม่สนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไปจึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมมาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้ สถานที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ

ในส่วนของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาพลานามัยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ ปีพุทธศักราช 2530 ยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก่อน จึงน่าจะได้มีการศึกษาว่า สถานศึกษาต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลานามัย ได้ดำเนินการให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร และมีปัญหามากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น บังเกิดผลดีแก่นักศึกษาผู้ใหญ่อต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านอาคารสถานที่
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ลักษณะการสำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สถานที่ตั้งของโรงเรียน
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้บริหารโรงเรียนผู้ใหญ่ ครูผู้สอนวิชาพลานามัย ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัยของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่จะนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนา และปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้านี้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลานามัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 28 โรงเรียน รวมนักศึกษาผู้ใหญ่ทั้งสิ้น จำนวน 1,653 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลานามัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้มาโดยวิธีสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1970:886-887) จากประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่าง 333 คน ซึ่งทำการสุ่มโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 เพศ จำแนกออกเป็น

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 อายุ จำแนกออกเป็น

- 1) อายุต่ำกว่า 20 ปี
- 2) อายุระหว่าง 20 - 30 ปี
- 3) อายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป

3.1.3 อาชีพ จำแนกออกเป็น

- 1) รับราชการ
- 2) รับจ้าง
- 3) ค้าขาย
- 4) ไม่มีอาชีพ

3.1.4 ลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

- 1) สำเร็จการศึกษาแบบในระบบโรงเรียน
- 2) สำเร็จการศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียน

3.1.5 สถานที่ตั้งของโรงเรียน จำแนกเป็น

- 1) เขตกรุงเทพมหานคร
- 2) เขตปริมณฑล

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน วิชาพลานามัย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

- 3.2.1 ด้านหลักสูตร
- 3.2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.2.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
- 3.2.4 ด้านอาคารสถานที่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย หมายถึงอุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่มีผลทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยไม่บรรลุตามจุดประสงค์ ซึ่งมีอยู่ 4 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาด้านหลักสูตร หมายถึง ปัญหาความไม่สนใจของเนื้อหาวิชาที่บรรจุไว้ในหลักสูตร ความเหมาะสมของหลักสูตร ประโยชน์ที่ได้รับจากหลักสูตร

1.2 ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลานามัยไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยครอบคลุมรายละเอียดในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ครูผู้สอน วิธีการสอน และสื่ออุปกรณ์การสอน

1.3 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง ปัญหาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.4 ปัญหาด้านอาคารสถานที่ หมายถึง ปัญหาความพร้อมของบริเวณหรือสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ อาคารเรียน ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องน้ำ ห้องส้วม สนามกีฬาในร่ม และสนามกีฬากลางแจ้ง

2. วิชาพละนามัย หมายถึง หมวดวิชาพละนามัยตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 ที่กำหนดให้สอนทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา

3. นักศึกษาผู้ใหญ่ หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพละนามัย ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทชั้นเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

4. การศึกษานอกระบบโรงเรียน ประเภทชั้นเรียน หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่พลาดหรือขาดโอกาสจากการศึกษาในระบบโรงเรียน หรือเป็นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งนักศึกษาที่เรียนแบบชั้นเรียนจะใช้เวลาเรียนในตอนเย็นเวลาประมาณ 17.00-20.00 น.

5. เขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง พื้นที่ความรับผิดชอบในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 4 เขต ได้แก่

5.1 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ครอบคลุมพื้นที่เขตธนบุรี บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ บางพลัด ภาษีเจริญ คลองสาน จอมทอง ราชบุรีบูรณะ หนองแขม บางขุนเทียน และตลิ่งชัน

5.2 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 2 ครอบคลุมพื้นที่เขตพญาไท สัมพันธวงศ์ พระนคร บางซื่อ ราชเทวี ปทุมวัน ดุสิต บางรัก

5.3 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 3 ครอบคลุมพื้นที่เขตบางนา พระโขนง คลองเตย ยานนาวา บางคอแหลม สวนหลวง ลาดพร้าว บางกะปิ จตุจักร สาทร ห้วยขวาง ประเวศ

5.4 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 4 ครอบคลุมพื้นที่เขตบางเขน ดอนเมือง มีนบุรี ลาดกระบัง หนองจอก ปทุมธานี

6. ปริมณฑล หมายถึง พื้นที่ความรับผิดชอบในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษา
ผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การจัดการศึกษาสายสามัญตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน

พุทธศักราช 2530

2. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530
3. หลักสูตรวิชาพละนามัย
4. วิธีการสอนวิชาพละนามัย
5. ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาสายสามัญ ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ มีสาระสำคัญดังนี้

(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2536:1-16)

1. ความเป็นมา

การจัดการศึกษาสายสามัญของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ผ่านมา ก่อนที่
กระทรวงศึกษาธิการจะมีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้จัด
ดำเนินการเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การศึกษาผู้ใหญ่มากค่า ซึ่งดำเนินการเปิดเป็นชั้นเรียน มีครูสอนเป็นรายวิชาในแต่ละระดับชั้น

2. การศึกษาทางวิทยุไปรษณีย์ ศึกษาจากคู่มือเรียน ฟังบทเรียนที่ออกอากาศทางวิทยุและมาพบกลุ่มร่วมกิจกรรมที่กำหนด ถ้ามีปัญหาอาจซักถามอาจารย์ประจำกลุ่ม หรือจดหมายสอบถามได้จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

3. การศึกษานอกโรงเรียนประเภทบุคคลภายนอก ผู้เรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด

การจัดการศึกษาทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวแล้ว หลักสูตรและวิธีดำเนินงานเป็นอิสระแก่กัน ถ้านักศึกษาลงทะเบียนเรียนการศึกษาแบบใดแล้ว จะต้องเรียนแบบนั้นไปจนกว่าจะจบ หลักสูตรของแต่ละระดับ ไม่สามารถที่จะเลือกเรียนแบบอื่น ๆ ได้ในเวลาเดียวกัน และวิชาที่สอบได้ไว้แต่ละรูปแบบการเรียนก็ไม่สามารถจะนำมารวมกันได้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยความเห็นชอบของกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็น 3 วิธี คือ การเรียนแบบชั้นเรียน การเรียนแบบทางไกล และการเรียนแบบศึกษาด้วยตัวเอง ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ละกันทั้ง 3 วิธีเรียน และเมื่อนักศึกษาสอบได้ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็ให้จบหลักสูตรได้แต่ละระดับ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนผลการเรียนวิชาสามัญระหว่างการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน และสามารถเทียบโอนวิชาอาชีพที่ผู้เรียนจบจากสถานศึกษา หรือสถานประกอบการที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง ตลอดจนอาชีพที่ผู้เรียนประกอบกิจการอยู่มาเทียบโอนผลการเรียนในหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนดได้อีกด้วย

2. วิธีการเรียน

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 ได้กำหนดวิธีเรียนไว้ 3 วิธี คือ

1. วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ใช้ตัวย่อว่า (ชร.)
2. วิธีเรียนแบบทางไกล ใช้ตัวย่อว่า (ทก.)
3. วิธีเรียนด้วยตนเอง ใช้ตัวย่อว่า (คอ.)

การเรียนทั้ง 3 วิธีนี้ ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือจะเลือกเรียนทั้ง 3 วิธีในเวลาเดียวกันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน และความพร้อมของผู้เรียนในด้านเวลา ค่าใช้จ่าย และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน รายละเอียดของแต่ละวิธีเรียนพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. วิธีเรียนแบบชั้นเรียน (ชร.) คือ วิธีเรียนที่นักศึกษาจะต้องไปเข้าชั้นเรียน เช่นเดียวกับนักเรียนภาคปกติในระบบโรงเรียน เพียงแต่ช่วงเวลาเรียนจะเป็นในตอนเย็น หรือในตอนค่ำหลังจากที่ผู้เรียนว่างจากภารกิจประจำวันต่าง ๆ แล้ว เมื่อศึกษาเล่าเรียนและทำกิจกรรมการเรียนจนครบเงื่อนไขตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ก็ให้จบการศึกษาแต่ละระดับ เมื่อจบแล้วจะได้รับประกาศนียบัตร ซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์เท่ากับผู้เรียนในระบบโรงเรียนทุกประการ

2. วิธีเรียนแบบทางไกล (ทก.) เป็นวิธีเรียนที่เหมาะสมแก่ผู้ที่มีภารกิจมากจนไม่มีเวลาที่จะเข้าไปนั่งเรียนในชั้นเรียนได้เป็นประจำ เช่น อยู่ในชนบทที่ห่างไกลจากสถานที่ตั้งของสถานศึกษา หรือศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเมื่อผู้เรียนไปขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและลงทะเบียนเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดต่าง ๆ แล้ว ก็จัดหาหนังสือหรือตำราต่าง ๆ ที่นักศึกษาสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ โดยฝึกหัดทบทวนแบบฝึกหัดต่าง ๆ พังรายการวิทยุจากสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย เครือข่ายที่ 2 เพื่อการศึกษา (สวศ 2) ออกอากาศทุกวัน ระหว่างเวลา 05.30-21.10 น. ในระบบ เอ.เอ็ม. ขนาดคลื่นความถี่ที่กรุงเทพมหานคร 1467 กิโลเฮิรตซ์ นอกจากนี้นักศึกษาจะต้องไปเข้าร่วมกิจกรรมพบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ละระดับเมื่อเรียนจบตามหลักสูตรแล้วจะได้รับประกาศนียบัตร ซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์เท่ากับผู้เรียนในระบบโรงเรียนทุกประการ

3. วิธีเรียนด้วยตนเอง (คอ.) เป็นวิธีการเรียนที่มีลักษณะคล้าย ๆ กับวิธีการเรียนแบบทางไกล คือ นักศึกษาไม่ต้องไปเข้าชั้นเรียนจะใช้เวลาศึกษาค้นคว้าอ่านตำราต่าง ๆ ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ เสียค่าใช้จ่ายในการเรียนน้อยกว่าการเรียนวิธีเรียนแบบทางไกล ไม่ต้องกังวลกับการติดตามฟังรายการต่าง ๆ ซึ่งเป็นบทเรียนทางวิทยุ (ถ้าหากมี

เวลาวางจะเปิดฟังเสริมความรู้ก็เป็นผลดีแก่นักศึกษาเอง)ต้องไปเข้าร่วมกิจกรรมพบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องมีเวลาพบกลุ่มไม่น้อยกว่า 75% ของเวลาพบกลุ่มทั้งหมดและต้องผ่านเกณฑ์การประเมินด้วย ถ้านักศึกษาที่สอบได้ครบหมวดวิชาและผ่านกิจกรรมกลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะได้รับประกาศนียบัตรที่มีศักดิ์ และสิทธิที่จะนำไปศึกษาต่อหรือสมัครเข้าทำงานได้ เช่นเดียวกับผู้ที่จบจากจากระบบโรงเรียนทุกประการ

3. การประเมินผล

ตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 นั้น หลักการสำคัญในการประเมินผลก็คือ ให้ประเมินเป็นรายหมวดวิชา

สาระสำคัญของระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530ในส่วนที่คล้ายคลึงกัน คือ

1. การให้อำนาจสถานศึกษา

ระเบียบนี้ให้อำนาจแก่หัวหน้าสถานศึกษาที่จะ

1.1 ประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้ด้วยสถานศึกษาเอง

1.2 ให้อำนาจสถานศึกษาอนุมัติผลการเรียนและการจบหลักสูตรของนักศึกษา

ได้

1.3 ให้อำนาจสถานศึกษาออกหลักฐานแสดงผลการเรียนและใบรับรองต่าง ๆ ได้

2. เกณฑ์การประเมินผล

ระเบียบนี้กำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ดังนี้

2.1 การเรียนแบบชั้นเรียนและการเรียนทางไกล ต้องสอบให้ได้คะแนนในแต่ละหมวดวิชาน้อยกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนระหว่างภาค และคะแนนปลายภาคเรียนรวมกัน

2.2 การให้ระดับผลการเรียนคิดจากคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนรวมกัน

2.3 การเรียนแบบตนเองไม่มีคะแนนระหว่างภาคเรียนให้ใช้เกณฑ์ตัดสินคะแนนการสอบปลายภาค แต่ละหมวดวิชาน้อยกว่าร้อยละ 50

4. การตัดสินผลการเรียน

ตัดสินผลการเรียนของการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

1. ตัดสินผลการเรียนเป็นหมวดวิชา หมวดวิชาที่ได้ระดับผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 1-4 ถือว่าสอบหมวดวิชานั้นได้
2. นักศึกษาที่ไม่เข้าสอบปลายภาคเรียน ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ให้ผลการเรียนเป็น "0" คือสอบหมวดวิชานั้นไม่ได้ นักศึกษาที่จะมีสิทธิเข้าสอบปลายภาคเรียน ต้องมีคุณสมบัติ
 - วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาเรียนทั้งหมด
 - วิธีเรียนแบบทางไกล ต้องมีเวลาพบกลุ่มตามเกณฑ์การพบกลุ่มที่กำหนด
3. วิธีเรียนแบบชั้นเรียนและวิธีเรียนแบบทางไกลต้องสอบคะแนนระหว่างภาครวมกับคะแนนปลายภาคได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 จึงจะถือว่าสอบได้
4. วิธีเรียนด้วยตนเอง ต้องสอบให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนปลายภาค (เรียนด้วยตนเอง ไม่มีคะแนนระหว่างภาค)
5. การกำหนดตัวเลขแสดงค่าระดับผลการเรียน กำหนดดังนี้
 - คะแนนร้อยละ 80-100 ให้ระดับ 4 หมายถึง ดีมาก
 - คะแนนร้อยละ 70-79 ให้ระดับ 3 หมายถึง ดี
 - คะแนนร้อยละ 60-69 ให้ระดับ 2 หมายถึง ปานกลาง
 - คะแนนร้อยละ 50-59 ให้ระดับ 1 หมายถึง ผ่าน
 - คะแนนร้อยละ 0-49 ให้ระดับ 0 หมายถึง ไม่ผ่าน

5. เกณฑ์การจบหลักสูตร

นักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 จะได้รับการพิจารณาอนุมัติให้จบหลักสูตร ซึ่งจะมีศักดิ์และสิทธิเท่ากับผู้ที่จบในระบบโรงเรียนทุกประการ จะต้องผ่านเกณฑ์ดังนี้

1. สอบได้หมวดวิชาบังคับได้ 5 หมวดวิชา
2. สอบได้หมวดวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 3 หมวดวิชา
3. ต้องผ่านเกณฑ์การพบกลุ่มและกิจกรรมการพบกลุ่มตามเกณฑ์ของแต่ละวิธีเรียน

กำหนด

4. ต้องใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี (4 ภาคเรียน) ยกเว้นกรณีมีการเทียบโอนผลการเรียนก็อาจจบได้ก่อนกำหนด

6. สำระสำคัญของการเทียบโอนวิชาสามัญ

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 (ข้อ 14) ซึ่งอาจจะอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาที่เรียนการศึกษาระดับผู้ใหญ่ หรือเรียนในระบบโรงเรียนหรือเรียนในระดับเดียวกับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530 ซึ่งยังไม่จบหลักสูตร และสอบไว้ได้บางหมวดวิชาหรือรายวิชาแล้ว และต้องออกจากสถานศึกษาไป สามารถนำผลการเรียนมาขอเทียบโอนได้ ซึ่งมีข้อกำหนดดังนี้

ข้อกำหนดในการขอเทียบโอนผลการเรียน

1. ต้องพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษานอกโรงเรียนทุกประเภท
2. ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของกรมการศึกษานอกโรงเรียน
3. ต้องลงทะเบียนขอเทียบโอนผลการเรียนในหมวดวิชาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530
4. ต้องนำทะเบียนแสดงผลการเรียนฉบับจริง มาแสดงในวันลงทะเบียนขอเทียบโอนผลการเรียน

7. วิธีการเทียบโอนผลการเรียน

- เทียบโอนผลการเรียนในลักษณะหมวดวิชา
- เทียบโอนผลการเรียนในลักษณะรายวิชา

1. การเทียบโอนผลการเรียนในลักษณะหมวดวิชา

นักศึกษาที่สอบผ่านเป็นหมวดวิชา สามารถนำผลการเรียนที่สอบผ่านแล้วมาเทียบโอนหมวดวิชาเดียวกันตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530 ได้ โดยเสียค่าลงทะเบียนขอเทียบโอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหมวดวิชาละ 75 บาท

2. การเทียบโอนผลการเรียนในลักษณะรายวิชา

การตัดสินใจผลการเรียนเมื่อมีการเทียบโอนผลการเรียนในลักษณะรายวิชา

2.1 คะแนนระหว่างภาคเรียน การเรียนวิธีชั้นเรียน วิธีทางไกล ให้ปฏิบัติตามระเบียบประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530

2.2 คะแนนปลายภาคเรียน คะแนนเต็มปลายภาคเรียนที่ต้องสอบให้ได้โดยนำคะแนนปลายภาคเรียนของแต่ละวิธีเรียน ลบด้วยคะแนนสะสมของหมวดวิชาเดียวกันจะได้คะแนนเต็มที่ต้องสอบปลายภาคในหมวดวิชานั้น

(คะแนนปลายภาค-คะแนนสะสม = คะแนนเต็มปลายภาคที่ต้องสอบนำคะแนนปลายภาคที่สอบได้รวมกับคะแนนสะสมจะได้คะแนนปลายภาค

2.3 นำคะแนนระหว่างภาครวมกับคะแนนปลายภาค แล้วตัดสินใจให้ระดับผลการเรียนตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530

การโอนผลการเรียนในลักษณะคะแนนสะสม และผลการเรียนหมวดวิชาที่ขอโอนนั้นไม่ผ่าน คะแนนสะสมรายวิชายังมีผลใช้ในการลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชานั้นในโอกาสต่อไป

8. สำรสำคัญของการเทียบโอนวิชาอาชีพ

โครงสร้างของหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ พุทธศักราช 2530 เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถศึกษาและเทียบโอนวิชาอาชีพ เพื่อนับเป็นหมวดวิชาในวิชาเลือกได้ 3 หมวดวิชา ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัตถุประสงค์ของการเทียบโอนวิชาอาชีพ

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญได้ศึกษาวิชาอาชีพจากแหล่งวิทยาการ และนำผลการเรียนมาเทียบโอนเป็นผลการเรียนวิชา

อาชีพได้

2. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ได้ศึกษาจากสถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ นำผลการศึกษาวិชาอาชีพมา เทียบโอนเป็นผลการเรียนวิชาอาชีพได้

3. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีประสบการณ์ทางวิชาอาชีพ การประกอบวิชาอาชีพ อยู่แล้วและการเสนอโครงการอาชีพ นำผลงานมาเทียบโอนเป็นผลการเรียนวิชาอาชีพได้

9. วิธีการเทียบโอนวิชาอาชีพ

การเทียบโอนวิชาอาชีพ สามารถกระทำได้ 5 วิธี คือ

1. เทียบโอนผลการเรียนจากแหล่งวิทยาการ คือ การให้นักศึกษาไปเรียน ณ แหล่งการศึกษาอื่นที่ใช้หลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่หน่วยงานราชการอื่น ำให้การรับรอง แล้วนำผลการเรียนกลับมา

2. เทียบโอนผลการเรียนจากสถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ คือการให้นักศึกษาไปเรียน ณ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระ ตามที่ สถานศึกษาได้พิจารณากำหนดแล้วนำมาขอเทียบโอนผลการเรียน

3. เทียบโอนผลการเรียนจากประสบการณ์ทางอาชีพที่มีอยู่ คือ การให้นักศึกษา ได้ใช้ประสบการณ์ทางอาชีพที่ตนเองมีอยู่ มากำหนดค่าและประเมินผลการเรียน (ซึ่งจะเทียบ ได้ 1 หน่วยวิชา)

4. เทียบโอนผลการเรียนจากการประกอบอาชีพ คือ การให้นักศึกษาใช้ ประโยชน์จากการประกอบอาชีพที่ทำอยู่ ณ ปัจจุบัน มากำหนดค่าและประเมินผลการเรียน

5. เทียบโอนผลการเรียนจากการทำโครงการประกอบอาชีพ คือ การให้นักศึกษาได้สร้างงานหรืออาชีพ เพื่อการมีรายได้ให้กับตนเองโดยการเขียนโครงการและ แผนการประกอบอาชีพให้สถานศึกษากำหนดค่า แล้วนำสู่การปฏิบัติ จัดให้มีการติดตามประเมิน ผลการเรียนของนักศึกษา

การศึกษาและเทียบโอนผลการเรียนทั้ง 5 วิธีนี้ สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ โดยตั้งกรรมการพิจารณา

10. ข้อกำหนดด้านการขอเทียบโอนวิชาอาชีพ

1. การเทียบโอนวิชาอาชีพสามารถนำผลไปเทียบโอนได้เพียงระดับใดระดับหนึ่งเท่านั้น หากนำไปเทียบโอนในระดับใดแล้ว จะนำไปเทียบโอนในระดับอื่นอีกไม่ได้

2. ในการที่นักศึกษาเข้าใบสำคัญที่เรียนวิชาอาชีพมาแสดง ใช้เวลาเรียนตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่ไม่สามารถหาใบแสดงผลการเรียนมาเสนอได้ จะให้ระดับผลการเรียนของนักศึกษาผู้นั้นเป็น 1 หรือผ่านไว้ก่อนหากนำหลักฐานมาแสดงได้ให้ปรับระดับผลการเรียนภายหลัง

3. ในการที่นักศึกษาเรียนจบหลักสูตรวิชาอาชีพระยะยาว เช่น 500 ชั่วโมง กำหนดให้ได้เท่ากับ 2 หมวดวิชาของมัธยมต้นหรือมัธยมปลาย และถ้าหากผู้เรียนเรียนจบหลักสูตรวิชาอาชีพ 300 ชั่วโมงที่เหลืออีก 50 ชั่วโมง จะนำไปรวมกับหลักสูตรวิชาอาชีพอื่น ๆ เพื่อนับจำนวนชั่วโมงเรียนอีกไม่ได้

4. ในการที่นักศึกษาเรียนจบหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ๆ เช่น 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง ลักษณะนี้ก็สามารถนำจำนวนชั่วโมงมานับรวมกัน และให้รวมผลการเรียนเข้าด้วยกันได้

11. การจบการศึกษา

เมื่อนักศึกษาเรียนและสอบผ่านเกณฑ์ได้ครบหมวดวิชาตามเงื่อนไขของหลักสูตร แล้วประสงค์จะขอรับหลักฐานการเรียนหรือประกาศนียบัตร จะต้องยื่นคำร้องขอจบการศึกษา ณ สถานศึกษาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาไว้ (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด หรือโรงเรียนผู้ใหญ่) เมื่อสถานศึกษาตรวจสอบหลักฐานถูกต้องแล้ว จะดำเนินการออกหลักฐานการเรียนหรือประกาศนียบัตรให้นักศึกษาผู้นั้นต่อไป

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ มีแนวคิด (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2532:47) สรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการสำคัญ 8 ประการ คือ

1. เลือกกลุ่มวิชาตามความถนัด
2. ประกอบอาชีพ หาความรู้เพิ่มหรือศึกษาต่อ
3. เกิดความงอกงามทางสติปัญญา
4. ปลุกฝังคุณธรรมและความกล้าทางจริยธรรม
5. ผสมผสานความรู้กับการปฏิบัติ
6. เน้นการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
7. สนับสนุนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาสังคม
8. เปิดโอกาสให้ศึกษาหาความรู้และทักษะจากแหล่งอื่น ๆ

2. โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หมวดวิชาบังคับ มี 6 หมวดวิชา (เลือกได้ 5 หมวดวิชา)

1. หมวดวิชาภาษาไทย 1
2. หมวดวิชาสังคมศึกษา 1
3. หมวดวิชาพลานามัย
4. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 1
5. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 2
6. หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ มี 6 สาขาวิชา คือ วิชาช่าง

เลือกเพียง 1 หมวดวิชา

อุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม ศิลปกรรม (เลือกลงทะเบียนเพียง 1 สาขาวิชา)

หมวดวิชาเลือก มี 4 หมวดวิชา กับ วิชาภาษาต่างประเทศอีก 6 ภาษา (เลือกได้ 3 หมวดวิชา) ชื่อหมวดวิชามีดังนี้

1. หมวดวิชาภาษาไทย 2
2. หมวดวิชาสังคมศึกษา 2
3. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 3
4. หมวดวิชาคณิตศาสตร์

5. หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมี 6 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาบาลี ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน ภาษาอาหรับ (ภาษาต่างประเทศเลือกได้ไม่เกิน 2 ภาษา สอบได้ 1 ภาษา นับให้ 1 หมวดวิชา สอบได้ 2 ภาษานับให้ 2 หมวดวิชา)

เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้วิชาบังคับ 5 หมวดวิชา วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 3 หมวดวิชา และผ่านกิจกรรมตามที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด

หลักสูตรวิชาพละนันทนัย

โครงสร้างและจุดประสงค์ของหมวดวิชาพละนันทนัย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

2534:46-47)

หมวดวิชาพละนันทนัย ประกอบด้วยวิชาสู่ศึกษาและพลศึกษา

รายวิชาสู่ศึกษา	พ 401	สู่ศึกษา
	พ 402	สู่ศึกษา
	พ 503	สู่ศึกษา
	พ 504	สู่ศึกษา
	พ 605	สู่ศึกษา
	พ 606	สู่ศึกษา
รายวิชาพลศึกษา	พ 001	ห่วงข้ามตาข่าย
	พ 002	แฮนด์บอล
	พ 003	วอลเลย์บอล

พ 004	เนตบอล
พ 005	แบดมินตัน
พ 006	คาบสองมือ
พ 007	พลอง
พ 008	ศิลปะป้องกันตัว
พ 009	ฟุตบอล
พ 0010	การบริหารกายประกอบดนตรี
พ 0011	ยูโด
พ 0013	กิจกรรมเข้าจังหวะ
พ 0014	ฮอกกี้นาม
พ 0015	ยิมนาสติก
พ 0016	เซปักตะกร้อ
พ 0017	เทนนิส
พ 0018	วอลเลย์
พ 0019	กิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา

รายวิชาพลศึกษาให้เลือกเพียง 6 รายวิชา

จุดประสงค์วิชาพลศึกษา

1. เพื่อให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของสรีรวิทยา และสุขภาพของตนเองและส่วนรวม
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันจนเกิดเป็นสุขนิสัยได้โดยยึดถือเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก
3. เพื่อให้สามารถปรับปรุง สร้างเสริมและระวังรักษาสรีรวิทยา และสุขภาพของตนเองและของครอบครัวได้
4. เพื่อให้ตระหนักถึงปัญหา สำนึกในความรับผิดชอบที่ตนเองมีต่อสรีรวิทยาและสุขภาพของส่วนรวมตลอดจนสามารถช่วยส่งเสริมการสาธารณสุขได้

จุดประสงค์วิชาพลศึกษา

1. ให้มีทักษะและมีนิสัยในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายด้วยกิจกรรมพลศึกษา เพื่อความสนุกสนานและเพื่อสุขภาพ
2. ให้มีคุณธรรม เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และความสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวนี้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เป็นอย่างดี
3. ให้เห็นคุณค่าของการกีฬา และเล่นกีฬาตามอุดมคติของกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน
4. ให้สามารถพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางร่างกาย และจิตใจ ด้วยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ
5. ให้สามารถใช้วิจารณญาณเลือกเล่นกีฬา และออกกำลังกายตามสภาพการณ์และระดับความสามารถของตนเองด้วยความปลอดภัย
6. ให้มีความรัก และนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้ดูกีฬาที่ดี

วิธีการสอนวิชาพลศึกษามัธยม

หมวดวิชาพลศึกษามัธยมตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530 กำหนดให้ทำการเรียนการสอนทั้งสุขศึกษา และพลศึกษา ผู้วิจัยจึงขอเสนอ วิธีการสอนสุขศึกษา และวิธีการสอนพลศึกษา ดังนี้

วิธีการสอนสุขศึกษา

พรสุข ชูณิวันตร์ (2534 : 111-119) ได้เสนอแนะวิธีสอนสุขศึกษา ไว้ 26 วิธี ดังนี้

1. การระดมความคิด (Brainstorming) เป็นวิธีการที่ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นต่างๆ ครูจะเป็นผู้กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะอภิปราย นักเรียนทุกคนเสนอความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางโดยไม่ต้องกลั่นกรองว่าจะผิดหรือไม่ เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็น สนับสนุนหรือคัดค้านข้อเสนอนั้นๆของแต่ละคนที่ได้เสนอ

ไปแล้ว สิ่งที่สำคัญของการใช้วิธีการนี้ คือ ต้องคอยควบคุมสถานการณ์ให้เกิดการผิดพลาดหรือออกนอกเรื่อง การระดมความคิด เป็นวิธีการที่ทำให้ความตื่นเต้น และทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้

2. การปรึกษาหารือ (Buzz Sessions) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากเมื่อใช้ในการชี้แจงความต้องการหรืออภิปรายถึงเรื่องที่มีความขัดแย้งทางความคิด ความรู้สึกหรือเจตคติ

3. กรณีศึกษา (Case Studies) เป็นวิธีการที่ดีที่สุดเพื่อฝึกทักษะการเลือกตัดสินใจ วิธีนี้เป็นวิธีการที่ทำให้นักเรียนศึกษาสถานการณ์จากชีวิตจริงได้ เสนอทางเลือกได้หลาย ๆ ทาง จากทางเลือกเพื่อตัดสินใจหรือสรุปผลของการปฏิบัติ นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้และทำให้สามารถแสดงทักษะการตัดสินใจเพื่อพัฒนาผลสรุป

4. การทำงานเป็นคณะกรรมการ (Committee Work) วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการค้นคว้า ครูจะเป็นผู้กำหนดหัวเรื่อง จะมีการแบ่งหัวข้อย่อยเพื่อให้คณะกรรมการแต่ละชุดดำเนินการศึกษา นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน การทำงานจะประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้นำกลุ่ม

5. การจัดโครงการริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Projects) วิธีนี้ครูมีบทบาทน้อยมากในการสอนนักเรียน ส่วนใหญ่ครูจะมีหน้าที่จัดหาวัสดุสิ่งของ ให้นักาลังใจ ให้นักาปรึกษา แนะนำ สาธิต และประเมินผลงานของนักเรียน วิธีนี้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการประยุกต์โดยนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ

6. การโต้เถียง (Debates) เป็นการเสนอเรื่องในทัศนะต่าง ๆ กัน โดยมีผู้อภิปรายหลายคนประกบกันขึ้นเป็นฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน จากการโต้เถียงกันหัวข้อที่กำหนดให้ วิธีนี้ช่วยทำให้เกิดประโยชน์ในการทำให้ได้ข้อคิดเห็นในทัศนะต่าง ๆ กัน

7. การสาธิต (Demonstrations) เป็นการแสดงสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการแสดงตัวอย่างของการกระทำซึ่งอาจเป็นกระบวนการ กรรมวิธีหรือผลของสิ่งนั้น โดยใช้อุปกรณ์เครื่องมือจริง เพื่อให้นักเรียนได้เห็นของจริง ทำให้เกิดแนวความคิด หลักการ ครูอาจสาธิตเองหรือให้นักเรียนช่วยกันสาธิตก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

8. การแสดงละคร (Dramatizations) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารทางการเขียนและการพูดเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถถ่ายทอดให้เป็นสถานการณ์ของการเรียนรู้ได้ การแสดงละครสามารถกระทำได้หลายรูปแบบเพื่อเสนอปัญหาสุขภาพ และการอภิปรายในชั้นเรียน นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสนุกสนานจากการแสดงเป็นประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีคุณค่าแก่นักเรียน รูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ละครพูด ละครล้อเลียน การเล่าเรื่อง บทบาทสมมุติ ละครกระทงสังคม

9. การใช้อุปกรณ์เครื่องมือ (Equipment-centered Methods) มีวัสดุทัศนูปกรณ์ที่สามารถใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น เครื่องฉาย ภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นเทป โทรทัศน์ โทรทัศน์เพื่อการศึกษา เป็นต้น

10. การทดลอง (Experiments) เป็นวิธีการสอนที่ใช้การปฏิบัติ การทดลองในห้องทดลองหรือในสถานการณ์จริง ๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำการทดลองตามหลักวิทยาศาสตร์ เพื่อพิสูจน์ข้อมูลหรือสมมุติฐานทางสุขภาพบางอย่าง เป็นการเรียนรู้โดยการกระทำ ช่วยให้นักเรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง วิธีนี้จะช่วยพัฒนาสติปัญญา ความรู้ เจตคติ ค่านิยม และทักษะในการคิดอย่างมีเหตุผล

11. การศึกษาดูงานนอกสถานที่ (Field Trips) เป็นประสบการณ์ตรงที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้นักเรียนได้เดินทาง ไปเยี่ยมชมและศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการทางด้านสุขภาพในชุมชน เช่น โรงพยาบาล ศูนย์สุขภาพจิต สำนักงานสาธารณสุข เป็นต้น เพื่อจะได้พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ด้วยตาตนเองเป็นการสร้างความสนใจและสร้างความตื่นตัวแก่นักเรียน

12. การอภิปรายปัญหา (Forum) เป็นการบรรยายหรืออภิปรายปัญหาโดยวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญสองท่านหรือมากกว่านั้น ให้นักเรียนฟังในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนชั้นได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและซักถามปัญหา

13. การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussions) เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม เน้นการมีส่วนร่วมและสนับสนุนการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มนักเรียน ทำให้เข้าใจความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อหัวเรื่องที่กำลังอภิปราย

ตลอดจนทำให้ครูเข้าใจนักเรียน และสามารถสอนได้ตรงตามความต้องการของนักเรียน

14. เกมทางสุขภาพ (Health Games) เป็นเกมที่ดัดแปลงมาจากเกมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพ โดยใช้เกมทางสุขภาพนำเข้าสู่บทเรียน หรือสรุปบทเรียน เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาวิชาสุขภาพ เป็นการเล่นปนเรียน เพื่อช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของบรรยากาศในห้องเรียน

15. แบบทดสอบ (Inventories) มี 3 ชนิด คือ

15.1 แบบทดสอบส่วนบุคคล ถามเกี่ยวกับบริเวณนิสัย ความเครียด สมรรถภาพของร่างกาย การสูบบุหรี่ และสิ่งเสพติดให้โทษ เป็นต้น

15.2 การสำรวจชุมชน เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติและค่านิยมทางสุขภาพ

15.3 การประเมินผลพฤติกรรมสุขภาพของประชากรกลุ่มต่าง ๆ เพื่อทดสอบความรู้ เจตคติและพฤติกรรมสุขภาพ นักเรียนและครูจะนำแบบทดสอบเหล่านี้ที่ได้แจกให้ประชากรกลุ่มต่าง ๆ ได้ทำแล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลหาผลสรุป และมีการสรุปเสนอข้อมูลโดยการอภิปรายกลุ่ม การได้วาทะหรือการรายงาน

16. การบรรยาย (Lectures) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการถ่ายทอดข้อมูลไปยังนักเรียนได้จำนวนมากในระยะเวลาสั้น ใช้เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเป็นการให้ความรู้ ให้ข้อมูลต่าง ๆ ง่ายต่อการวางแผนและจัดดำเนินการ

17. การอภิปรายซักถาม (Lecture Discussions) เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้มีการปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนโดยการถามตอบ ข้อสงสัย มีการเสนอรายงานเดี่ยวและรายงานกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ โดยครูส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพิจารณาแก้ไขปัญหสุขภาพต่าง ๆ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี

18. การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ (Material-centered Methods) นักเรียนจะได้รับข้อมูลหรือความรู้ต่าง ๆ จากวัสดุทัศนูปกรณ์เหล่านี้ คือ หนังสือ รูปภาพ บทความ หนังสือพิมพ์ วารสาร แผนที่ ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียงประกอบภาพ โทรทัศน์ วิทยุ เครื่องมือ

การสอนแบบโปรแกรม บัตรคำ

19. การแต่งเรื่อง (Open-ended Stories) ครูจะเล่าเรื่องตอนเริ่มต้นให้นักเรียนทุกคนฟังหน้าชั้น และให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเล่าเรื่อง เมื่อนักเรียนเขียนจบ ครูให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่อง และมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

20. การอภิปรายหมู่ (Panel Discussions) เป็นการเสนอรายงานเกี่ยวกับหัวข้อทางสุขภาพของนักเรียน จำนวน 3-5 คน โดยนักเรียนผู้ออกรายงานจะเลือกพูดกันคนละประเด็น หรือคนละหัวข้อ เป็นการเสนอรายงานอย่างเป็นทางการ

21. การแก้ปัญหาด้วยตนเอง (Problem Solving) เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมการทำงานของตนเอง นักเรียนต้องทำการศึกษาค้นคว้า อภิปรายเพื่อวินิจฉัยปัญหา สาเหตุของปัญหา และวิธีแก้ไขปัญหานั้น แล้วเขียนรายงานและเสนอวิธีการแก้ปัญหาให้นักเรียนชั้นทราบ

22. โปรแกรมการเรียนรู้สำเร็จรูป (Programmed Instruction) นักเรียนจะปฏิบัติตามคำแนะนำในหนังสือคู่มือ อ่านคำถามและตอบคำถามนั้นด้วยตนเอง แล้วจึงตรวจคำตอบในหนังสือ ถ้าตอบถูกก็ตอบคำถามข้อต่อไปได้เลย หากตอบผิดจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุไว้ เช่น กลับไปอ่านข้ออื่นแล้วตอบคำถามใหม่ ซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น

23. การเชิญวิทยากร (Resource Speakers) ครูควรเชิญวิทยากรมาชุมชน เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุข นักกีฬาดีเด่น ผู้นำชุมชนหรือผู้เชี่ยวชาญทางสุขภาพ เพื่อมาบรรยายในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง ถ้าครูได้เลือกวิทยากรที่เหมาะสมกับหัวข้อที่จะเชิญมาพูด นักเรียนจะมีเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ

24. การเขียนรายงาน (Student Reports) เป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ เมื่อครูและนักเรียนได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า โดยครูช่วยแนะนำหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และแหล่งค้นคว้าข้อมูล ส่วนนักเรียนต้องทำรายงานส่งล่วงหน้าก่อนวันเสนอรายงานตามที่ได้ตกลงกันไว้

25. การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Symposiums) เป็นวิธีสอนที่มีลักษณะคล้ายกับการอภิปรายหมู่ แต่แตกต่างกันตรงที่ใช้เวลาในการอภิปรายมากกว่าและเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ซักถามปัญหาและอภิปรายเพิ่มเติม ผู้เสนอรายงานแต่ละคนควรใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที

26. การยอมรับค่านิยมทางสุภาพ (Value Clarification) เป็นวิธีการสอนเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจถึงความชอบ ความต้องการของตนเองในการเลือกพิจารณาตัดสินใจ ให้คุณค่า ให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมสุภาพ ครูจะต้องเปิดใจให้กว้างโดยสอนและให้ข้อมูลความรู้เรื่องเกี่ยวกับสุภาพกับนักเรียนในหลายประเด็นทั้งด้านบวกและด้านลบ ส่วนการตัดสินใจยอมรับค่านิยมทางสุภาพและเลือกวิถีทางดำเนินชีวิตอย่างไรวินั้น เป็นสิทธิของนักเรียน

วิธีการสอนผลศึกษา

ในการดำเนินการเรียนการสอนกิจกรรมผลศึกษา สามารถจัดได้ดังนี้
(จรรยาพร ธรณินทร์ และสลัศศรี พัฒนวิบูลย์. 2526:7-8)

1. การสอนแบบสั่งการ คือ การสอนที่ผู้เรียนกระทำตามคำสั่งของครู เช่น ครูต้องการให้ผู้เรียนวิ่งเป็นระยะทาง 1 กิโลเมตร หรือยิงกระสุนปืนสเกตบอลแบบกระโดดยิง 15 ครั้ง เป็นต้น

2. การสอนแบบมอบงานให้ทำ เป็นการสอนที่ครูกำหนดงานไว้หลายจุดแล้วมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น ฝึกยิงกระสุน ส่องบอลลูกกับคู่ ส่องบอลกระทบผาผนัง การเลี้ยงบอลแบบต่าง ๆ เป็นต้น

3. การสอนแบบจับคู่ เป็นการสอนโดยกำหนดให้ผู้เรียนจากผู้อื่นและด้วยตนเอง เนื่องจากการสอนที่มีครูคนเดียวทำให้นักเรียนไม่สามารถสังเกต แก้ไข และประเมินผลการเรียนของผู้เรียนทั้งชั้น จึงให้ผู้เรียนจับคู่กัน เพื่อช่วยเหลือคู่ของตนให้ทำได้ถูกต้อง

4. การสอนแบบแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเป็นการให้ผู้เรียนเรียนรู้จากกลุ่มคล้ายกับวิธีสอนแบบจับคู่ แต่การสอนแบบกลุ่มย่อยมีผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นกว่าแบบจับคู่ คือมีผู้สังเกตและผู้บันทึก การสอนแบบเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน การสอนแบบนี้มีประโยชน์มากในการฝึกมีอุปกรณ์และเครื่องมือจากัด

5. การสอนแบบรายบุคคล เป็นการเรียนด้วยตนเองจากกิจกรรม ที่เตรียมไว้ โดยจะต้องมีเนื้อหาวิชามากพอที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลอง หรือเลือกได้ เพื่อเข้าใจ ผู้เรียน เช่น ให้ฝึกทักษะการส่งบอลด้วยวิธีต่าง ๆ

6. การสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมอัน จะทำให้เกิดการเรียนรู้โดยครูเลือกตั้งคำถามให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ เช่น ค้นหาวิธีทิ่มน้ำหนัก ให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้

7. การสอนแบบการแก้ปัญหา เป็นการให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง รู้จักใช้ เหตุผล และการตัดสินใจ โดยไม่จำเป็นต้องคล้อยตามครูและกลุ่ม เช่น ครูตั้งปัญหาว่า ส่วนใดของร่างกายที่จะทำให้ลูกบอลเคลื่อนที่ไปตรงทิศทางที่สุด หรือจัดเกมแข่งขันให้ผู้เรียน ได้ตอบ การสอนแบบนี้เหมาะสำหรับการปรับปรุงความสามารถในการเล่นกีฬาทั้งประเภท บุคคลและทีม

ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2536:193-194) กล่าวไว้ในหนังสือ "จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่" ถึงทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ของโนลส์ (Knowles, 1978) ซึ่งมีสาระ สำคัญดังนี้

1. ความต้องการและความสนใจ (Needs and Interests) ผู้ใหญ่จะถูกชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าหากว่าตรงกับความต้องการและความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา เขาก็จะเกิดความพึงพอใจ เพราะฉะนั้นควรจะมีการเริ่มต้นในสิ่งเหล่านี้เหมาะสม โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมทั้งหลาย เพื่อให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้นั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วยเสมอ
2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่ (Life Situations) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (Life-Centered) ดังนั้นการจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ควรจะยึดถือสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญ มิใช่ตัวเนื้อหาวิชาทั้งหลาย

3. การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ ดังนั้นวิธีการหลักสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ ก็คือการวิเคราะห์ถึงประสบการณ์ของผู้ใหญ่ แต่ละคนอย่างละเอียดว่ามีส่วนไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้บ้าง แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

4. ผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self-Directing) ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่ก็คือ การมีความรู้สึกต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้ เพราะฉะนั้นบทบาทของครู จึงควรอยู่ในกระบวนการสืบหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกันกับผู้เรียน (Mutual Inquiry) มากกว่าการทบทวนที่ส่งผ่านหรือเป็นสื่อสำหรับความรู้แล้วทบทวนที่ประเมินผลว่าเขาคล้อยตามหรือไม่เพียงเท่านั้น

5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละบุคคล เมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้น การสอนนักศึกษาผู้ใหญ่จะต้องจัดเตรียมการในด้านนี้อย่างดีพอ เช่น รูปแบบของการเรียน การสอน (Style) เวลาที่ทำการสอน สถานที่สอน และประการสำคัญ คือ ความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของผู้ใหญ่ ย่อมเป็นไปตามความสามารถของผู้ใหญ่แต่ละคน

นอกจากนี้ เขียร์ศรี วิวิธสิริ (2534.:133 -134) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของกูดวิน วัตสัน (Goodwin Watson) ดังนี้

1. พฤติกรรมที่ได้รับการปลุกดันหรือยกย่องชมเชย (Reinforcement) จะช่วยให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นอีก

2. แรงปลุกดันที่ได้ผลในการเรียนรู้นั้นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด คือ ยกย่องหรือชมเชยทันทีที่พฤติกรรมเกิดขึ้น ดีกว่าที่จะให้แรงปลุกดันหลังจากพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นนานแล้ว

3. การฝึกฝนทบทวนซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ก้าวหน้าในการเรียนนั้นยังไม่พอ จะต้องให้ผู้เรียนทราบและเข้าใจในการประเมินตนเองว่าก้าวหน้า มากน้อยแค่ไหนด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนก้าวหน้าได้ดีกว่า

4. การชมเชยหรือการลงโทษผู้เรียนที่เป็นผู้นำอยู่นั้น จะมีผลตรงข้ามกับการให้รางวัล

คือ อาจเกิดพฤติกรรมตอบสนองตามที่ผู้สอนต้องการหรือไม่ต้องการก็ได้ ทั้งยังกลับทำลายบรรยากาศหรือความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนอาจหยุดเรียนไปเลย

5. ความพร้อม (Readiness) จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ผู้สอนจะต้องสร้างหรือคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมในการเข้าใจและสนใจที่จะเรียน ความพร้อมในด้านพื้นฐาน ความรู้ความสามารถ หรือประสบการณ์เดิม

6. ความรู้สึกพอใจจากผลสำเร็จ เป็นแรงผลักดันซึ่งมีผลต่อเนื่องทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจและมีความเชื่อมั่นว่าสามารถที่จะเรียนต่อไปได้

7. ผู้เรียนจะตั้งใจเรียนดี ถ้ามีความหวังว่าเขาสามารถบรรลุเป้าหมายของเขาได้ ผู้สอนจะต้องไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนยากเกินไปจนหมดหวัง หรือง่ายเกินไปจนไม่เห็นความสำคัญ

8. การทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น

9. ความล้มเหลวในการเรียน เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้า ผู้สอนจะต้องช่วยสร้างความสำเร็จในการเรียนขั้นต้นให้แก่ผู้เรียน โดยการเริ่มต้นจากสิ่งที่ยากไปหายาก

10. การสร้างความคิดรวบยอด (Concept) จำเป็นต้องยกตัวอย่างมาก ๆ หลาย ๆ ด้าน และพยายามทำให้เข้ากับประสบการณ์เดิม จะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

11. การทบทวนจะช่วยเพิ่มความทรงจำ ผู้สอนควรจัดให้มีการทบทวนเป็นขั้นตอนหรือทบทวนทันทีหลังจากจบเรื่องหนึ่ง ๆ จะช่วยให้เกิดความทรงจำและกันลืมได้ดี

12. ความรู้ใหม่ ๆ ที่เข้ากับทัศนคติ ค่านิยมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว

13. การสอนในสิ่งซึ่งเป็นความต้องการของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที จะมีผลทางการเรียนรู้มาก

14. การทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางเป้าหมายการศึกษา และมีเครื่องมือสามารถที่จะประเมินผลตนเองว่าได้ก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายมากน้อยเพียงใด จะช่วยให้การเรียนรู้ราบรื่นและสะดวกขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลานามัย เสนอในการวิจัยดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

บุญชัย ทันสมัย (2528:214-216) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษานกรุงเทพมหานคร พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพลศึกษากลุ่มวิชาเลือก เพราะความไม่พร้อมของโรงเรียนเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากร การสอนวิชาพลศึกษาส่วนมากใช้การสอนแบบครูอธิบายและสาธิตร่วมกับนักเรียน สถานที่ฝึกพลศึกษากลางแจ้ง ส่วนใหญ่เป็นสนามคอนกรีต อัตราส่วนของครูผู้สอนกับนักเรียนไม่เหมาะสม เวลาในการเรียนสัปดาห์ละ 1 คาบน้อยเกินไป ขาดสถานที่ทำควมสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา สถานที่ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมไม่น่าร่มไม่เพียงพอ อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอแก่นักเรียน

วิชญ์ กล้าวิจารณ์ (2533:118-119) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารวิทยาลัย 30 คน อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา 30 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 318 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 378 คน พบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่เปิดสอนรายวิชาพลศึกษาตามความเหมาะสมของสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวนอาจารย์ต่อนักเรียนในชั่วโมงพลศึกษามีอัตราส่วน 1/36-40 คน วิทยาลัยส่วนใหญ่จัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายใน การแข่งขันกีฬาภายนอก และกีฬาระหว่างวิทยาลัย ส่วนกิจกรรมสำหรับนักศึกษาที่ติดบักติไม่ได้จัด

จันทบุรี วิชัยชิตะ (2536:60-66) ได้ศึกษา ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้เป็นอาจารย์ 17 คน นักศึกษา 557 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 574 คน พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิง และชอบเรียนบาสเกตบอล แบดมินตัน และวอลเลย์บอล ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

มี 4 ด้าน คือ ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน และด้านการจัดบุคลากร

ชัยยุทธ์ เสรีรัฐ (2536:86-88) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 766 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.90 นักศึกษาต้องการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายร้อยละ 100 นักศึกษาต้องการให้เปิดสอนวิชาพลานามัยเป็นวิชาเลือกเสรี และต้องการให้เปิดสอนทุกภาคเรียน เรียนในช่วงเวลา 13.00 - 17.00 น. และต้องการให้ทดสอบเก็บคะแนนเป็นระยะตลอดภาคเรียน ต้องการให้มีการทดสอบปฏิบัติและทฤษฎีควบคู่กัน ต้องการให้อาจารย์มีความจริงจัง และยุติธรรมในการวัดและประเมินผล ต้องการให้จำนวนของนักศึกษาในกลุ่มเหมาะสมกับสถานที่ หรือสนาม และต้องการสถานที่ และอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

จุไรรัตน์ สมสุข (2537:88-97) ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา ของวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง จำนวน 454 คน พบว่า บางวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน เช่น การทดสอบสมรรถภาพทางกายไม่เหมาะสม จำนวนผู้สอนเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอ ขาดตำรา และเอกสารประกอบการศึกษาที่ทันสมัย ห้องปฏิบัติการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอ และนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ไม่มากนัก ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบเดี่ยวซ้ำซาก บางรายวิชาต้องไปเรียนที่สถาบันอื่น การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมเชิงวิทยาการด้านการกีฬา

งานวิจัยต่างประเทศ

ชอร์และนอร์ฟลีท (Shaw and Norfleet.1981: 182-185) ได้ศึกษาเรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" (Development of a High school Health Education Curriculum) พบว่า ครูควรสอนและเสนอแนะเกี่ยวกับ บุหรี่ แอลกอฮอล์ ยาเสพติด การปฐมพยาบาลและสวัสดิศึกษา ครูควรพัฒนาการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ควรสอนเพศศึกษา

และจิตวิทยา วิชาเลือกควรสัมพันธ์กับชีววิทยา หรือเกี่ยวกับวิชาที่นักเรียนสนใจ นอกจากนี้ครู
 สุขศึกษาควรมีความรู้และทักษะในการสอนเป็นทีม ซึ่งประกอบไปด้วยครูสุขศึกษา ครูจิตวิทยา
 ครูวิทยาศาสตร์ และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญควรประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ
 ในชุมชน

นันทอกมาห์ (Nantogmah. 1982 : 1080-A) ได้ศึกษาเรื่อง โปรแกรมพลศึกษาที่
 ำข้อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐไอโอวาตามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 และโดยการเสนอแนะของคณาจารย์ในวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐไอโอวา (Physical
 Education Programs offered in IOWA High Schools, Preferred by Seniors,
 and Recommended by Professors in IOWA Colleges and Universities) โดย
 ใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนปีสุดท้าย 4 คน ต่อ 1 โรงเรียน จำนวน 68 โรงเรียน และ
 ถามผู้ทรงคุณวุฒิ 48 คน จากวิทยาลัย 22 แห่ง พบว่า กิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียน คือ
 วอลเลย์บอล ซอฟบอล และบาสเกตบอล กิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้เน้น คือ
 วอลเลย์บอล ซอฟบอล และเทนนิส กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ในวิทยาลัย
 และมหาวิทยาลัย คือ การวิ่งเหยาะ ๆ ยิมนาสติก วายน้ำ เบสบอล และแบดมินตัน
 นักเรียนมีความต้องการเล่นกีฬาประเภททีมมากกว่ากิจกรรมกีฬาแบบอื่น ๆ ส่วนคณาจารย์ใน
 วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย สนับสนุนกีฬาประเภทบุคคลหรือคู่ มากกว่ากีฬาประเภททีม ทั้ง
 นักเรียนและคณาจารย์มีความเห็นว่าโปรแกรมพลศึกษาที่บังคับเรียน ควรจัดให้มีในระดับ 9
 และ 10 นักเรียนชอบให้ใช้แผนการเรียนแบบบังคับในชั้น 11 และแบบเลือกเสรีในชั้น 12

วิลค์ (Wilke.1983 : 2278-A) ได้ศึกษาเรื่องโปรแกรมการเรียนการสอน
 พลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษาในอนาคตตามวิธีเดลฟาย (The Future of the General
 Instruction Physical Education Program in Higher Education : A Delphi
 Study) พบว่า ควรเน้นเรื่องระบบไหลเวียน โภชนาการ และควบคุมน้ำหนัก ผู้บริหาร
 ควรตระหนักถึงคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาและโปรแกรมพลศึกษา ควรสนองความต้องการของ
 นักศึกษาการจัดโปรแกรมพลศึกษาควรคำนึงถึงการศึกษาด้านอื่น ๆ ด้วย โปรแกรมควรเน้น
 กิจกรรมพลศึกษาประเภทบุคคลมากกว่าประเภททีม วิชาพลศึกษาที่ำหลังทะเลเบียนควรมีเพิ่มขึ้น
 วิธีการสอนควรสนองความต้องการของนักศึกษา ควรลดจำนวนกลุ่มของวิชา เพื่อให้แต่ละวิชามี
 ผู้เรียนจำนวนมากขึ้นจะได้ประหยัดงบประมาณ

บริกส์ (Briggs.1984 : 784-A) ได้ศึกษาเรื่อง สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัยในรัฐเทนเนสซี (The Status of Physical Education Programs in the Community Colleges and Junior College in Tennessee) พบว่า วิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัยมีความต้องการหลักสูตรวิชาพลศึกษา วิทยาลัยส่วนใหญ่จะเรียนวิชาพลศึกษา 2 วันต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที ความสนใจของนักศึกษาในด้านสมรรถภาพทางกาย นันทนาการ และกีฬาประเภทบุคคลเพิ่มขึ้นในระหว่าง 5 ปีที่ผ่านมา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้รับการเสนอให้มีในวิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัย วิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัยได้มีการนำสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน วิทยาลัยชุมชนจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าวิทยาลัย กิจกรรมกีฬากายานและระหว่างวิทยาลัยจัดให้มีในระดับมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่ากรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ พุทธศักราช 2530 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2530 เป็นต้นมา ในส่วนของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาพลานามัยจัดอยู่ในหมวดวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน ซึ่งวิชาพลานามัยจะต้องเรียนทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า เนื้อหาสุขศึกษาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาวิชาที่มีมากเกินไปและซ้ำซ้อนกับชั้นอื่น ๆ วิธีสอนที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ การสอนแบบบรรยาย ประกอบหนังสือเรียน และมีอุปกรณ์ช่วยในบางครั้ง อุปกรณ์ที่ใช้มาก ได้แก่ โปสเตอร์ รูปภาพ และเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สำหรับพลศึกษา พบว่า การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของสถานที่ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนพลศึกษามีไม่เพียงพอ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียน และประเมินผล การเรียนไม่ครบทุกด้าน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน 4 ด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน 4 ด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน 4 ด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน 4 ด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน 4 ด้านแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีวิธีการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลานามัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 28 โรงเรียน รวม นักศึกษาผู้ใหญ่ทั้งสิ้นจำนวน 1,653 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลานามัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้มาโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane. 1970:886-887) คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน จำนวนประชากร
e	แทน ระดับความคลาดเคลื่อน

เมื่อกำหนดความคลาดเคลื่อนในกลุ่มเป็น .05 จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 322 คน ซึ่งทำการสุ่มโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. เลือกโรงเรียนจากเขตที่ตั้งของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานครทั้ง 4 เขต เขตละ 1 โรงเรียน และเลือกจากจังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ จังหวัดละ 1 โรงเรียน โดยการจับสลาก ส่วนจังหวัดปทุมธานี มีโรงเรียนผู้ใหญ่ 1 โรงเรียน จึงจะจางใช้เป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง รวมโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 7 โรงเรียน คือ

- 1.1 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ได้โรงเรียน วัดอมรินทราราม
- 1.2 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 2 ได้โรงเรียน สันติราษฎร์วิทยาลัย
- 1.3 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 3 ได้โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง
- 1.4 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 4 ได้โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์
- 1.5 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนนทบุรี ได้โรงเรียนปากเกร็ด
- 1.6 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรปราการ ได้โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ

1.7 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดปทุมธานี ได้โรงเรียนธัญบุรี

2. เลือกกลุ่มผู้เรียน จากโรงเรียนทั้ง 7 โรงเรียน โดยจับสลากเลือกนักศึกษาผู้ใหญ่ โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน จะได้นักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 7 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนผู้เรียน 333 คน และใช้ผู้เรียนทั้ง 333 คนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ดังปรากฏใน ตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน

เขตที่ตั้ง/โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กทม. 1		
โรงเรียนวัดอมรินทราราม	109	50
โรงเรียนวัดดุสิตาราม	44	
โรงเรียนวัดนวลนรดิศ	35	
โรงเรียนบางประกอกวิทยาคม	40	
โรงเรียนราชโอรส	48	
โรงเรียนสิงหราชพิทยาคม	40	
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กทม. 2		
โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	80	
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	80	
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	82	44
โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย	15	
โรงเรียนพุทธจักรวิทยา	35	
โรงเรียนปิฎกประชาสรรค์	35	
โรงเรียนทอวัง	42	

ตาราง 1 (ต่อ)

เขตที่ตั้ง/โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กทม. 3		
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	113	45
โรงเรียนนนทรีวิทยา	35	
โรงเรียนเทพศิลา	86	
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กทม. 4		
โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์	105	45
โรงเรียนบางกะปิ	80	
โรงเรียนวัดดอนเมือง	35	
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนนทบุรี		
โรงเรียนรัตนธิเบศร์	80	
โรงเรียนเขมาภิรตาราม	40	
โรงเรียนปากเกร็ด	106	50
โรงเรียนบางบัวทอง	35	

ตาราง 1 (ต่อ)

เขตที่ตั้ง/โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรปราการ		
โรงเรียนสมุทรปราการ	45	56
โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ	56	
โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง	74	
โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง	35	
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดบึงหมื่นธานี		
โรงเรียนอัญมณี	43	43
รวม	1,653	333

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด

3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน มี 4 ด้าน คือ 1. ด้านหลักสูตร 2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน 4. ด้านอาคารสถานที่ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย จากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานการวิจัย

2. นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อประธาน และกรรมการควบคุมประกันคุณภาพ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีความรู้ ความสามารถ เป็นนักวิชาการ จำนวน 3 คน (รายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพศิลา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามทั้งในเรื่องเนื้อหา และภาษาที่ใช้สื่อความหมาย และนำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือเพื่อขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถาม จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้บริหารโรงเรียนผู้ใหญ่ว่า เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ในโรงเรียน

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบสอบถาม ไปอธิบายและชี้แจงการตอบแบบสอบถามแก่นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จากจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ 7 ห้อง จำนวน 333 คน ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 324 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.30 ของแบบสอบถามทั้งหมด ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 15 วัน ตั้งแต่วันที่ 26 ธันวาคม 2540 - 9 มกราคม 2541

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package For the Social Sciences) เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ เพื่อตอบปัญหาการวิจัยดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ ด้วยการแจกแจงความถี่ และการคำนวณค่าร้อยละ

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ทั้ง 4 ด้าน ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

- 1 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 3 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก
- 5 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยมีปัญหาโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

- 1.00 - 1.80 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 1.81 - 2.60 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 2.61 - 3.40 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- 3.41 - 4.20 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก
- 4.21 - 5.00 หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ค่า t-test และมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ค่า F-test ถ้าพบความแตกต่างใช้ทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

4. การวิเคราะห์ข้อความปลายเปิด (Open-ended) เกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการแจกแจงความถี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติสำหรับตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531:170)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถาม

แต่ละข้อยกกำลังสอง

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งหมด

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC จานนกวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ หาค่าเฉลี่ย (Mean) รายข้อ รายด้าน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1981:68)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) รายข้อ
รายด้าน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1981:68)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างสองกลุ่ม โดยใช้ t-test
 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531:86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s^2_1}{n_1} + \frac{s^2_2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 s^2_1, s^2_2 แทน ความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 n_1, n_2 แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

2.4 ทดสอบค่า F-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายข้อ รายด้าน
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม (One-Way Analysis of Variance) โดยใช้ F-test
(ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531:95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่าง
ค่าเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่ม
MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่
โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534:263-264)

$$Cv_d = \sqrt{(k-1)(F^*)(MS_{within})(2/n)}$$

เมื่อ K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F* แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical value)
MS_{within} แทน ค่า Mean Square within-groups ที่คำนวณ
ไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
n แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง ถ้า
เท่ากันจะต้องใช้ $\left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}\right)$ แทน $(2/n)$
เมื่อ n_i และ n_j แทนจำนวนหน่วยตัวอย่างต่างๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน ระดับความอิสระ (degree of freedom)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพหุนามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านอาคารสถานที่ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ ดังนี้

1.00 - 1.80	หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ตอนที่ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. การวิเคราะห์ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ตอนที่ 3. การเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ตอนที่ 4. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์หาจำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สถานที่ตั้งของโรงเรียน และกิจกรรมพลศึกษาที่เรียน ปรากฏผลดังตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

สถานภาพของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	192	59.30
1.2 ชาย	132	40.70
รวม	324	100.00
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	156	48.10
2.2 ระหว่าง 20-30 ปี	163	50.30
2.3 มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	5	1.50
รวม	324	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

สภาพภาพของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
3. อาชีพ		
3.1 รับราชการ	11	3.40
3.2 รับจ้าง	199	61.40
3.3 ค้าขาย	25	7.70
3.4 ไม่มีอาชีพ	89	27.50
รวม	324	100.00
4. ลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น		
4.1 การศึกษาในระบบโรงเรียน	158	48.80
4.2 การศึกษานอกระบบโรงเรียน	166	51.20
รวม	324	100.00
5. สถานที่ตั้งของโรงเรียน		
5.1 เขตกรุงเทพมหานคร	184	56.80
5.2 เขตปริมณฑล	140	43.20
รวม	324	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 59.30 ในด้านอายุพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีมากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 ด้านอาชีพนักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนมากประกอบอาชีพ รับจ้าง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 61.40 ส่วนลักษณะการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ส่วนมากสำเร็จการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 ส่วนสถานที่ตั้งของโรงเรียน ส่วนมากอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80

ตาราง 3 กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล

กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอน	จำนวน ผู้ตอบ	ร้อยละ
1. วอลเลย์บอล	324	100.00
2. แบดมินตัน	232	71.60
3. กิจกรรมเข้าจังหวะ	193	59.60
4. แฮนด์บอล	184	56.80
5. เซปักตะกร้อ	140	43.20
6. ฟุตบอล	95	29.30
7. กิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา	92	28.40
8. ท่วงท่าดาซาย	45	13.90
9. ดาบสองมือ	38	11.70

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ากิจกรรมพลศึกษาวอลเลย์บอล เปิดสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่มากที่สุด จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาเป็น แบดมินตัน จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 ส่วนกิจกรรมที่มีผู้เรียนน้อยที่สุด คือ ดาบสองมือ ซึ่งมีผู้เรียนเพียง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70

**ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยตามความคิดเห็นของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล**

ในการศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานปัญหา แยกเป็นโดยรวม รายด้านและรายข้อในแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 4

**ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยตามความคิดเห็น
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล โดยรวมและรายด้าน**

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	$\bar{X}$	S. D	ระดับปัญหา
1. ด้านหลักสูตร	2.05	0.68	น้อย
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	1.96	0.66	น้อย
3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	1.93	0.71	น้อย
4. ด้านอาคารสถานที่	2.51	0.92	น้อย
รวม	2.14	0.64	น้อย

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชา
พละน่ายโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.14$) ซึ่งปัญหาด้านอาคารสถานที่
มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=2.51$) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด
($\bar{X}=1.93$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็น
 ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
 และปริมณฑล ด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
<u>ด้านหลักสูตร</u>			
1. ไม่เข้าใจหลักการและจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรวิชาพลานามัย	1.72	0.86	น้อยที่สุด
2. เนื้อหาวิชาพลานามัยในหลักสูตรไม่สนอง ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	1.92	1.01	น้อย
3. เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่ทันสมัยและ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน	1.99	1.06	น้อย
4. ไม่ได้เรียนเนื้อหาวิชาพลานามัยครบ ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	2.34	1.26	น้อย
5. เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่สามารถนำไป ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	1.70	0.97	น้อยที่สุด
6. เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่เหมาะสมกับ วุฒิภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	1.82	1.07	น้อย
7. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีมากเกินไป กับระยะเวลาในการเรียน	2.25	1.21	น้อย

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
8. ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษา ตามความสนใจของผู้เรียน	2.70	1.40	ปานกลาง
รวม	2.06	0.68	น้อย

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มองว่ามีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยด้านหลักสูตรโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนมากอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.82-2.34$) โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่มองว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 8 ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X}=2.70$) และมองว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 5 เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X}=1.70$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ตามความคิดเห็น
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>			
9. สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ	2.54	1.28	น้อย
10. ตำราที่จะใช้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมมีไม่เพียงพอ	2.66	1.34	ปานกลาง
11. ไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมการเรียน			
ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	2.24	1.35	น้อย
12. จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป	1.87	1.03	น้อย
13. ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ ความสามารถ			
ที่จะเรียนกิจกรรมผลึกษาได้	1.77	0.98	น้อยที่สุด
14. ผู้เรียนไม่สนใจการเรียนกิจกรรมผลึกษา	1.65	0.94	น้อยที่สุด
15. ผู้เรียนแต่งกายไม่เหมาะสมกับการเรียน			
กิจกรรมผลึกษา	1.95	1.26	น้อย
16. ผู้สอนไม่แนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้าที่มีอยู่บ้าง	2.01	1.08	น้อย
17. ผู้สอนไม่นำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ในการเรียนการสอน	2.20	1.14	น้อย
18. ผู้สอนเข้าสอนและออกจากชั้นไม่ตรงเวลา	1.75	1.05	น้อยที่สุด
19. ผู้สอนขาดสอนบ่อยครั้งโดยไม่แจ้ง			
ทำให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า	1.41	0.87	น้อยที่สุด

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
20. ผู้สอนขาดบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือมาส์	1.47	0.93	น้อยที่สุด
รวม	1.96	0.66	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มองเห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.96$) โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่มองว่ามีปัญหามากอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 10 ตารางที่ใช้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมมีไม่เพียงพอ ($\bar{X}=2.66$) และข้อที่มองว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 19 ผู้สอนขาดสอนบ่อยครั้งโดยไม่แจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ($\bar{X}=1.41$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลาสมาตามความคิดเห็น
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เป็นรายชื่อ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
<u>ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน</u>			
21. ผู้สอนไม่ชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล			
ก่อนการเรียน	1.56	0.90	น้อยที่สุด
22. ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	2.19	1.17	น้อย
23. ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้ ความสามารถของ			
ผู้เรียนเป็นระยะๆหลังจากได้เรียนผ่านไป	2.03	1.12	น้อย
24. การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์	1.86	1.03	น้อย
25. การวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์	2.10	1.04	น้อย
26. การวัดและประเมินผลให้คะแนน			
ทางด้านทฤษฎีมากเกินไป	1.95	1.03	น้อย
27. การวัดและประเมินผลให้คะแนน			
ทางด้านปฏิบัติมากเกินไป	1.83	0.96	น้อย
28. อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและ			
ปลายภาคที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน			
กำหนดไม่เหมาะสม	1.90	1.08	น้อย
รวม	1.93	0.71	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มองว่ามีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พลานามัยด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยรวมทุกข้อ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.93$) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่มองว่ามีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คือ ข้อ 22 ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ($\bar{X}=2.19$) รองลงมา คือ ข้อ 25 การวัดและ ประเมินผลไม่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ ($\bar{X}=2.10$) และเห็นว่าปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 21 ผู้สอนไม่ชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนการเรียน ($\bar{X}=1.56$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็น
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล ด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
<u>ด้านอาคารสถานที่</u>			
29.สถานที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา อันร่มมีไม้เพียงพอ	2.31	1.46	น้อย
30.สถานที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา กลางแจ้งมีไม้เพียงพอ	2.36	1.38	น้อย
31.สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีไม้เพียงพอ	2.52	1.45	น้อย
32.ไม่มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย หลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา	2.99	1.45	ปานกลาง
33.น้ำดื่ม น้ำใช้ มีไม้เพียงพอ	2.57	1.42	น้อย
34.ห้องน้ำ ห้องส้วมมีไม้เพียงพอ	2.67	1.45	ปานกลาง
35.ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน	2.34	1.42	น้อย
36.ไม่ได้รับความสะดวกจากการบริการของห้องสมุด	2.75	1.52	ปานกลาง
37.ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สถานที่ สำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษา	2.31	1.34	น้อย
38.มีปัญหาเกี่ยวกับขนาดของห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียน	2.19	1.32	น้อย
39.มีปัญหาเกี่ยวกับแสงสว่างในห้องเรียน	2.06	1.28	น้อย
40 มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น ยุง	3.09	1.53	ปานกลาง
รวม	2.51	0.92	น้อย

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชา พละนาฏย ด้านอาคารสถานที่ โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.51$) และเมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีความอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 32 ไม่มี สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา ($\bar{X}=2.99$) ข้อ 34 ห้องน้ำ ห้องส้วมไม่เพียงพอ ($\bar{X}=2.67$) ข้อ 36 ไม่ได้ได้รับความสะดวกจากการบริการของห้องสมุด ($\bar{X}=2.75$) และข้อ 40 มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งรบกวนต่างๆ เช่น ยุง ($\bar{X}=3.09$) ส่วนข้อที่เห็นว่า มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 39 มีปัญหาเกี่ยวกับแสงสว่างในห้องเรียน ($\bar{X}=2.06$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล

3.1 เปรียบเทียบตามเพศ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 "นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกัน" โดยใช้ค่าสถิติ t ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	หญิง n=192		ชาย n=132		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตร	1.99	0.68	2.15	0.68	2.12*
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	1.90	0.64	2.05	0.68	2.14*
3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	1.86	0.70	2.03	0.71	2.20*
4. ด้านอาคารสถานที่	2.50	0.92	2.54	0.92	0.40
รวม	2.09	0.62	2.21	0.65	1.78

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชานานามัยโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
พลานามัย ด้านหลักสูตรเป็นรายชื่อ จำแนกตามเพศ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	หญิง n=192		ชาย n=132		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านหลักสูตร					
1. ไม่เข้าใจหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพลานามัย	1.65	0.57	1.79	0.74	1.48
2. เนื้อหาวิชาพลานามัยในหลักสูตรไม่สนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	1.71	0.95	2.14	1.12	2.90*
3. เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน	1.78	0.83	2.10	0.89	2.62*
4. ไม่ได้เรียนเนื้อหาวิชาพลานามัยตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	2.41	1.30	2.27	1.20	-0.67
5. เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	1.66	0.92	1.74	1.01	0.62
6. เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	1.75	0.94	1.89	1.91	1.21

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	หญิง n=192		ชาย n=132		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านหลักสูตร</u>					
7. เนื้อหาวิชาพลานามัยมีมากไม่เหมาะสม กับระยะเวลาในการเรียน	2.21	1.18	2.25	1.31	0.58
8. ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษา ตามความสนใจของผู้เรียนได้	2.55	1.35	2.86	1.31	2.71*
รวม	1.99	0.68	2.15	0.68	2.12*

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เพศชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิง ในข้อ 2 เนื้อหาวิชาพลานามัยในหลักสูตรไม่สนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ข้อ 3 เนื้อหาวิชาพลานามัยไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และ ข้อ 8 ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจของผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชา
พละนาฏย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	หญิง n=192		ชาย n=132		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
9. สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ	2.38	1.25	2.65	1.29	2.82*
10. ตำราที่จะใช้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม มีไม่เพียงพอ	2.58	1.34	2.70	1.32	1.77
11. ไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมการเรียน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	1.98	1.19	2.41	1.15	3.98*
12. จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป	1.80	0.99	1.96	1.08	0.88
13. ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ ความสามารถ ที่จะเรียนกิจกรรมพลศึกษาได้	1.74	1.01	1.76	0.92	0.48
14. ผู้เรียนไม่สนใจงานในการเรียน กิจกรรมพลศึกษา	1.46	0.88	1.83	0.99	1.88*
15. ผู้เรียนแต่งกายไม่เหมาะสมกับ การเรียนกิจกรรมพลศึกษา	1.86	1.24	2.01	1.26	1.07
16. ผู้สอนไม่แนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้า ว่ามีอยู่ที่ใดบ้าง	1.99	1.05	2.02	1.10	0.76

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	หญิง n=192		ชาย n=132		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
17. ผู้สอนไม่นำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ ในการเรียนการสอน	2.10	1.08	2.27	1.15	1.34
18. ผู้สอนเข้าสอนและออกจากชั้นไม่ตรงเวลา	1.65	1.02	1.83	1.26	1.21
19. ผู้สอนขาดสอนบ่อยครั้งโดยไม่แจ้ง ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า	1.46	0.94	1.35	0.79	0.61
20. ผู้สอนขาดบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ	1.50	1.03	1.42	0.77	0.62
รวม	1.90	0.64	2.05	0.68	2.14*

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิง ในข้อ 9 สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ ข้อ 11 ไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และข้อ 14 ผู้เรียนไม่สนใจในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 พละนาถัย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	หญิง n=192		ชาย n=132		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน</u>					
21.ผู้สอนไม่ชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนการเรียน	1.40	0.79	1.72	1.10	2.16*
22.ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	2.13	1.08	2.18	1.20	0.50
23.ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆหลังจากได้เรียนผ่านไป	1.92	1.09	2.11	1.13	1.21
24.การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์	1.81	0.92	1.87	1.08	0.60
25.การวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์	2.01	1.02	2.17	1.04	1.08
26.การวัดและประเมินผลให้คะแนนทางด้านทฤษฎีมากเกินไป	1.77	0.89	2.12	1.15	2.37*
27.การวัดและประเมินผลให้คะแนนทางด้านปฏิบัติมากเกินไป	1.80	0.93	1.85	0.98	0.51

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	หญิง n=192		ชาย n=132		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน					
28.อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและ ปลายภาคที่กรมการศึกษานอก โรงเรียนกำหนดไม่เหมาะสม	1.84	1.04	1.94	1.10	0.62
รวม	1.86	0.70	2.03	0.71	2.20*

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เพศชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิง ในข้อ 21 ผู้สอนไม่ชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนการเรียน และข้อ 26 การวัดและประเมินผลให้คะแนนทางด้านทฤษฎีมากเกินไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เปรียบเทียบอายุ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 "นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกัน" โดยใช้ค่าสถิติ F ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	ต่ำกว่า 20 ปี		20-30 ปี		มากกว่า 30 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตร	2.10	0.66	2.03	0.70	1.45	0.44
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	1.97	0.68	1.96	0.64	1.37	0.41
3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	1.93	0.71	1.95	0.70	1.23	0.34
4. ด้านอาคารสถานที่	2.52	0.94	2.53	0.91	1.68	0.69
รวม	2.15	0.65	2.14	0.62	1.45	0.29

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี และอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี และอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านอาคารสถานที่ มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีและอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป เพื่อยืนยันความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ข้อ	ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1.	ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	2.31	1.16	2.52
		ภายในกลุ่ม	321	147.33	0.46	
		รวม	323	149.65		
2.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.80	0.90	2.07
		ภายในกลุ่ม	321	139.35	0.43	
		รวม	323	141.15		
3.	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.55	1.28	2.59
		ภายในกลุ่ม	321	158.32	0.49	
		รวม	323	160.87		

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
4.	ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	3.51	1.76	2.08
		ภายในกลุ่ม	321	271.64	0.85	
		รวม	323	275.15		
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.42	1.21	3.03
		ภายในกลุ่ม	321	128.13	0.40	
		รวม	323	130.55		

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2 ที่ตั้งไว้

3.3 เปรียบเทียบตามอาชีพ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 "นักศึกษาผู้ใหญ่อที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกัน" โดยใช้ค่าสถิติ F ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ปัญหาการจัดการเรียน	รับราชการ		รับจ้าง		ค้าขาย		ไม่มีอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตร	1.84	0.43	2.08	0.69	1.95	0.70	2.07	0.68
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	1.85	0.74	1.98	0.65	1.80	0.63	1.99	0.69
3. ด้านการวัดและประเมินผล								
การเรียน	1.73	0.64	1.96	0.71	1.67	0.58	1.95	0.72
4. ด้านอาคารสถานที่	2.24	1.00	2.48	0.91	2.32	0.91	2.67	0.92
รวม	1.94	0.67	2.15	0.62	1.96	0.63	2.20	0.66

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มีอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยโดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และรับราชการ เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มีอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่ มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการ รับจ้าง และค้าขาย ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับจ้างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการ ค้าขาย และไม่มีอาชีพ เพื่อยืนยันความคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ดังปรากฏในตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน
วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ข้อ	ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1.	ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.91	0.30	0.65
		ภายในกลุ่ม	320	148.74	0.47	
		รวม	323	149.65		
2.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.91	0.30	0.69
		ภายในกลุ่ม	320	140.24	0.44	
		รวม	323	141.15		
3.	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.47	0.82	1.66
		ภายในกลุ่ม	320	158.40	0.50	
		รวม	323	160.87		

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
4.	ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3	4.07	1.36	1.60
		ภายในกลุ่ม	320	271.09	0.84	
		รวม	323	275.16		
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.60	0.53	1.32
		ภายในกลุ่ม	320	128.95	0.40	
		รวม	323	130.55		

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 3 ที่ตั้งไว้

3.4 เปรียบเทียบตามลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็น การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 "นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาฟิสิกส์ โดยรวม และรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกัน" โดยใช้ค่าสถิติ t ดังปรากฏในตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน วิชาฟิสิกส์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามลักษณะการสำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	ในระบบ n=158		นอกระบบ n=166		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตร	2.13	0.64	1.99	0.71	1.85
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	2.02	0.65	1.91	0.67	1.54
3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	1.99	0.71	1.87	0.70	1.63
4. ด้านอาคารสถานที่	2.66	0.95	2.38	0.88	2.74*
รวม	2.23	0.64	2.06	0.63	2.44*

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 4 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน
วิชาพลานามัย ด้านอาคารสถานที่เป็นรายข้อ จำแนกตามลักษณะการสำเร็จการศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	ในระบบ n=158		นอกระบบ n=166		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านอาคารสถานที่</u>					
29.สถานที่ใช้ในการเรียนกิจกรรม พลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ	2.35	1.47	2.27	1.45	0.51
30.สถานที่ใช้ในการเรียนกิจกรรม พลศึกษากลางแจ้งมีไม่เพียงพอ	2.46	1.38	2.27	1.38	1.21
31.สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีไม่เพียงพอ	2.58	1.48	2.46	1.43	0.73
32.ไม่มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย หลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา	3.11	1.46	2.88	1.44	1.46
33.น้ำดื่ม น้ำใช้ มีไม่เพียงพอ	2.70	1.46	2.45	1.39	1.59
34.ห้องน้ำ ห้องส้วมมีไม่เพียงพอ	2.94	1.45	2.42	1.40	3.29*
35.ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน	2.54	1.41	2.14	1.41	2.59*
36.ไม่ได้รับความสะดวกจากการบริการ ของห้องสมุด	2.87	1.55	2.64	1.48	1.32
37.ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สถานที่ สำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษา	2.46	1.39	2.17	1.27	1.98*

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	ในระบบ n=158		นอกระบบ n=166		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านอาคารสถานที่</u>					
38. มีปัญหาเกี่ยวกับขนาดของห้องเรียน กับจำนวนผู้เรียน	2.38	1.37	2.00	1.24	2.62*
39. มีปัญหาเกี่ยวกับแสงสว่างในห้องเรียน	2.23	1.37	1.89	1.17	2.38*
40 มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น ยุง	3.25	1.54	2.94	1.50	1.86
รวม	2.66	0.95	2.38	0.88	2.74*

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในระบบโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนอกระบบโรงเรียน ข้อ 34 ห้องน้ำ ห้องส้วมมีไม่เพียงพอ ข้อ 35 ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน ข้อ 37 ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สถานที่สำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ข้อ 38 มีปัญหาเกี่ยวกับขนาดของห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียน และข้อ 39 มีปัญหาเกี่ยวกับแสงสว่างในห้องเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 เปรียบเทียบตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐาน ข้อ
ที่ 5 "นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน 4 ด้านแตกต่างกัน" โดยใช้ค่าสถิติ t
ดังปรากฏในตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	กรุงเทพฯ n=184		ปริมณฑล n=140		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตร	2.01	0.64	2.11	0.73	-1.26
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	2.05	0.70	1.84	0.59	2.82*
3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	2.01	0.74	1.82	0.65	2.41*
4. ด้านอาคารสถานที่	2.60	0.93	2.40	0.90	1.95
รวม	2.20	0.65	2.06	0.61	1.98*

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพละนันทน์ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 5 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตรและด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 ปลายทาง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรายข้อ จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	กรุงเทพฯ n=184		ปริมณฑล n=140		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
9. สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ	2.72	1.30	2.30	1.22	2.94*
10. ตำราที่จะใช้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม มีไม่เพียงพอ	2.78	1.32	2.50	1.34	1.89
11. ไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมการเรียน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	2.49	1.43	1.90	1.15	4.03*
12. จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป	1.85	0.97	1.91	1.10	-0.52
13. ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ ความสามารถ ที่จะเรียนกิจกรรมพลศึกษาได้	1.86	1.03	1.64	0.90	2.02*
14. ผู้เรียนไม่สนใจในการเรียน กิจกรรมพลศึกษา	1.70	0.98	1.59	0.89	1.09
15. ผู้เรียนแต่งกายไม่เหมาะสมกับ การเรียนกิจกรรมพลศึกษา	2.07	1.28	1.79	1.22	1.97*
16. ผู้สอนไม่แนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้า ว่ามีอยู่ที่ใดบ้าง	2.06	1.13	1.95	1.02	0.90

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	กรุงเทพฯ n=184		ปริมณฑล n=140		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
17. ผู้สอนไม่นำวัสดุทัศนูปกรณ์มาใช้ ในการเรียนการสอน	2.32	1.22	2.05	1.01	2.13*
18. ผู้สอนเข้าสอนและออกจากชั้นไม่ตรงเวลา	1.78	1.08	1.71	1.01	0.60
19. ผู้สอนขาดสอนบ่อยครั้งโดยไม่แจ้ง ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า	1.43	0.92	1.38	0.81	0.58
20. ผู้สอนขาดบุคลิกภาพที่น่าเลื่อมใส	1.52	1.01	1.40	0.79	1.17
รวม	2.05	0.70	1.84	0.59	2.82*

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตปริมณฑล ในข้อ 9 สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีไม่เพียงพอ ข้อ 11 ไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ข้อ 13 ผู้เรียนแต่งกายไม่เหมาะสมกับการเรียนกิจกรรมพลศึกษา และข้อ 17 ผู้สอนไม่นำวัสดุทัศนูปกรณ์มาใช้ในการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชา
พละนามัย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นรายข้อ จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	กรุงเทพฯ n=184		ปริมณฑล n=140		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน</u>					
21. ผู้สอนไม่ชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนการเรียน	1.60	0.99	1.52	0.77	0.76
22. ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	2.34	1.24	1.98	1.04	2.80*
23. ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆหลังจากได้เรียนผ่านไป	2.13	1.15	1.90	1.07	1.84
24. การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์	1.99	1.12	1.69	0.89	2.58*
25. การวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์	2.19	1.05	1.99	1.01	1.70
26. การวัดและประเมินผลให้คะแนนทางด้านทฤษฎีมากเกินไป	1.99	1.06	1.89	0.98	0.88
27. การวัดและประเมินผลให้คะแนนทางด้านปฏิบัติมากเกินไป	1.86	1.00	1.79	0.91	0.61

ตาราง 21 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน	กรุงเทพฯ n=184		ปริมณฑล n=140		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน					
28. อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและ ปลายภาคที่กรมการศึกษานอก โรงเรียนกำหนดไม่เหมาะสม	1.98	1.12	1.80	1.02	1.52
รวม	2.01	0.74	1.82	0.65	2.41*

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยด้านการวัดและประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่วัยที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตปริมณฑล ในข้อ 22 ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน และข้อ 24 การวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

**ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตาม
ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน
เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล**

ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตาม
ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งตอบแบบสอบถามจากคำถามตอนท้ายของแบบ
สอบถามมาจำนวน 291 คน ดังปรากฏในตาราง 22-26

**ตาราง 22 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านหลักสูตร**

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร	จำนวน
<u>ปัญหา</u>	
1. ระยะเวลาในการเรียนน้อยไป	71
2. เนื้อหาวิชามาก	49
3. ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจ	22
4. เนื้อหาวิชาสุขศึกษาไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	16
5. ไม่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร	16
6. หนังสือเรียนมีเนื้อหาไม่ครบ	13
7. กิจกรรมพลศึกษาบางชนิด เช่น เนตบอล คบสองมือ ฟล่อง ไม่น่าสนใจ	11

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร	จำนวน
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1. ควรปรับปรุงชนิดกีฬาให้ทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	35
2. ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจได้	28
3. ควรเพิ่มเวลาเรียนมากขึ้น	22
4. ควรมีการแข่งขันกีฬาสี	18
5. ควรเพิ่มชนิดกีฬาที่น่าสนใจ	8
6. วิชาสุขศึกษาควรเพิ่มเนื้อหาการปฐมพยาบาล ที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวัน	5

จากตาราง 22 แสดงว่า ปัญหาด้านหลักสูตรตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีความถี่มากที่สุด คือ ระยะเวลาในการเรียนน้อยไป รองลงมา คือ เนื้อหาวิชามาก และไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจได้ ส่วนการเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่ได้เสนอแนะในเรื่อง ควรปรับปรุงชนิดกีฬาให้ทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจได้ และเพิ่มเวลาเรียนมากขึ้น

ตาราง 23 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน
<u>ปัญหา</u>	
1. กิจกรรมพลศึกษาได้เรียนภาคปฏิบัติน้อย	74
2. วิชาสุขศึกษาผู้สอนไม่ใช้สื่อการสอน	44
3. อุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอ	27
4. ไม่มีหนังสือที่จะค้นคว้าเพิ่มเติม	14
5. ผู้สอนเข้าสอนช้า	11
6. ผู้สอนไม่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	6
7. ผู้สอนอธิบายเร็วเรียนไม่ทัน	6
8. ผู้สอนพูดจาไม่สุภาพ	5
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1. ควรเพิ่มเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติ	63
2. ผู้สอนควรใช้สื่อในการสอนสุขศึกษา	30
3. ควรจัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอกับนักศึกษา	19
4. ควรมีหนังสือให้ค้นคว้าเพิ่มเติม	8
5. ผู้สอนควรรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	6
6. ผู้สอนควรเข้าสอนให้ตรงเวลา	5
7. ควรพานักศึกษาไปชมการแข่งขันกีฬา	5

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
8. ผู้สอนควรพูดจาสุภาพ	4
9. ชุดพลศึกษาควรเป็นระเบียบของโรงเรียน	3
10. ควรให้นักศึกษาได้ฝึกการปฐมพยาบาล	3

จากตาราง 23 แสดงว่า ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีความถี่มากที่สุด คือ กิจกรรมพลศึกษาได้เรียนภาคปฏิบัติน้อย รองลงมา คือ วิชาสุขศึกษาผู้สอนไม่ใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ก็พามาไม่เพียงพอ ส่วนการเสนอแนะ นักศึกษาผู้ใหญ่ได้เสนอแนะในเรื่อง ควรเพิ่มเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติ ซึ่งมีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้สอนควรใช้สื่อในการสอนสุขศึกษา และควรจัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอแก่นักศึกษา

ตาราง 24 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	จำนวน
<u>ปัญหา</u>	
1. การวัดและประเมินผลส่วนใหญ่เป็นทฤษฎี	21
2. ไม่เข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน	15
3. ข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	13
4. การประเมินผลระหว่างเรียนมีน้อย	11
5. คะแนนเก็บระหว่างภาคน้อย	6
6. ไม่มีการทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	4
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1. ควรมีการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ	14
2. ควรวัดและประเมินผลเมื่อจบแต่ละบทเรียน	11
3. ควรสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเท่า ๆ กัน	9
4. ผู้สอนควรชี้แจงระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน	8
5. ควรออกข้อสอบในหนังสือเรียน	7
6. ควรให้คะแนนนักศึกษาที่มาเรียนสม่ำเสมอ	6
7. ควรมีการให้คะแนนจากการทำรายงาน	4
8. ผู้สอนควรมีความยุติธรรมในการประเมินผล	4
9. ควรให้ผู้สอนออกข้อสอบเอง	3
10. ควรแบ่งคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคเป็น 60 : 40	1

จากตาราง 24 แสดงว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนตามความคิดเห็น
 ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีความถี่มากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลส่วนใหญ่เป็นทฤษฎี รองลงมา
 คือ ไม่เข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน และข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน
 ส่วนการเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่ได้เสนอแนะ ในเรื่องควรมีการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ
 ซึ่งมีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ ควรวัดและประเมินผลเมื่อจบแต่ละบทเรียน และควรสอบ
 ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเท่า ๆ กัน

ตาราง 25 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนาฏย
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านอาคารสถานที่

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านอาคารสถานที่	จำนวน
<u>ปัญหา</u>	
1. ห้องเรียนมีอากาศร้อนอบอ้าว	56
2. ห้องน้ำไม่สะอาด	54
3. ห้องเรียนยุ่งยุ่ม	52
4. จำนวนผู้เรียนมากเกินไปพอบรรยากาศของห้องเรียน	49
5. ห้องน้ำมีค	42
6. สถานที่เรียนกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอ	41
7. น้ำดื่มมีบริการไม่เพียงพอ	38
8. บริเวณโรงเรียนมีค เป็ลยว	37
9. ห้องเรียนสกปรก	25
10. ฝัะกัอี่ซำรุด	9
11. ไม่สามารถเรียนกิจกรรมพลศึกษากลางแจ้งได้	8
12. ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	3
13. ถังขยะมีน้อย	2

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านอาคารสถานที่	จำนวน
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1. ควรติดพัดลมในห้องเรียน	42
2. ควรทำความสะอาดห้องน้ำ	39
3. ควรจัดน้ำดื่มไว้บริการตามอาคารเรียนต่าง ๆ	38
4. ควรติดตั้งไฟฟ้าในห้องน้ำให้สว่าง	35
5. ควรจัดจำนวนนักศึกษาให้พอเหมาะกับห้องเรียน	28
6. ควรมีสถานที่เรียนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเพียงพอ	23
7. ควรติดตั้งไฟฟ้าให้สว่างทั่วบริเวณโรงเรียน	16
8. ควรจัดเวรทำความสะอาดห้องเรียน	16
9. ควรนวดยากันยุง	12
10. ควรมีสถานที่เรียนกิจกรรมพลศึกษากลางแจ้ง	3
11. ควรมีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	2

จากตาราง 25 แสดงว่า ปัญหาด้านอาคารสถานที่ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีความถี่มากที่สุด คือ ห้องเรียนมีอากาศร้อนอบอ้าว รองลงมา คือ ห้องน้ำไม่สะอาด และห้องเรียนยุ่งชุม ส่วนการเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่ได้เสนอแนะในเรื่องควรติดพัดลมในห้องเรียนซึ่งมีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ ควรทำความสะอาดห้องน้ำ และควรจัดน้ำดื่มไว้บริการตามอาคารเรียนต่าง ๆ

ตาราง 26 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ด้านอื่น ๆ

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ	จำนวน
<u>ปัญหา</u>	
1. มาเรียนไม่ทัน	19
2. บางวันต้องทำงานล่วงเวลา ทำให้ขาดเรียน	10
3. นักศึกษาบางคนไม่ตั้งใจเรียน	10
4. โรงเรียนเคร่งครัดระเบียบการแต่งกายมากเกินไป	7
5. เลิกเรียนดึกเกินไป	5
6. มีเสียงรบกวนจากรถยนต์	5
7. ไม่มีทุนทรัพย์ในการเรียน	5
8. อาหารที่จำหน่ายในโรงเรียนไม่สะอาด	5
9. มีปัญหากับเพื่อนในชั้น	4
10. นักเรียนภาคภูมิใจทำกิจกรรมเสียงดัง	4
11. บุคคลภายนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน	3
12. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกัน	2
13. ค่าเล่าเรียนแพง	1
14. เหนื่อยจากการทำงาน จึงไม่สนใจเรียน	1

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ	จำนวน
<u>ข้อเสนอแนะ</u>	
1. ไม่ควรให้บุคคลภายนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน	5
2. ควรผ่อนปรนระเบียบการแต่งกาย	4
3. ไม่ควรให้รถยนต์เข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน	3
4. ควรมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในโรงเรียน	3
5. ควรเลิกเรียนเร็วขึ้น	3
6. ควรลดค่าเล่าเรียน	1

จากตาราง 26 แสดงว่า ปัญหาด้านอื่นๆตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีความถี่มากที่สุด คือ มาเรียนไม่ทัน รองลงมา คือ บางวันต้องทำงานล่วงเวลาทำให้ขาดเรียน และนักศึกษาบางคนไม่ตั้งใจเรียน ส่วนการเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่ได้เสนอแนะในเรื่อง ไม่ควรให้บุคคลภายนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน ซึ่งมีความถี่มากที่สุด รองลงมา คือ ควรผ่อนปรนระเบียบการแต่งกาย และไม่ควรให้รถยนต์เข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัย ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านอาคารสถานที่
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และสถานที่ตั้งของโรงเรียน
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาพลานามัย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล เพื่อเป็นแนวทางแก่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนผู้ใหญ่ ครูผู้สอน วิชาพลานามัย ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัยที่จะนำผลการวิจัย ไปเป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลานามัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 28 โรงเรียน รวมนักศึกษาผู้ใหญ่ทั้งสิ้น จำนวน 1,653 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลานามัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 333 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัย สร้างขึ้นเอง มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.92 เครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลาณามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 4 ด้าน คือ 1. ด้านหลักสูตร 2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ด้านการวัดและประเมินผล การเรียน 4. ด้านอาคารสถานที่

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลาณามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้บริหารโรงเรียนผู้ใหญ่ เพื่อขอความร่วมมือไปยังครูผู้สอนและนักศึกษาผู้ใหญ่ในโรงเรียน ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถเก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมด 324 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.30 โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการ 15 วัน ตั้งแต่วันที่ 26 ธันวาคม 2540 - 9 มกราคม 2541

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสถิติ ดังนี้

5.1 คำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความหมายของค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

1.00- 1.80	หมายถึง	มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81- 2.60	หมายถึง	มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
2.61- 3.40	หมายถึง	มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
3.41- 4.20	หมายถึง	มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก
4.21- 5.00	หมายถึง	มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลาณามัย ระหว่างนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพต่างกัน โดยใช้ค่าสถิติ ที่ (t-test) ในการที่มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และใช้ค่าสถิติ F กรณีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาผู้ใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 59.30 ในด้านอายุ ส่วนมากอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 ด้านอาชีพ ส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 61.40 ด้านลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนมากสำเร็จ การศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 ส่วนด้านสถานที่ตั้ง ของโรงเรียน ส่วนมากอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80

2. กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอน นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ากิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนใน โรงเรียนผู้ใหญ่มากที่สุด วอลเลย์บอล จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา เป็นเบดมินตัน จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 ส่วนกิจกรรมที่มีนักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่า เปิดสอนน้อยที่สุด คือดาบสองมือ ซึ่งมีผู้ตอบเพียง 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70

3. ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย นักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ซึ่ง ปัญหาด้านอาคารสถานที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรม พลศึกษาตามความสนใจของผู้เรียน

3.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้อ อยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ตารางที่จะใช้ ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมมีไม่เพียงพอ

3.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่าปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คือ ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

3.4 ด้านอาคารสถานที่ นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่าปัญหายู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ 1. มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น ยุง 2. ไม่มีที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียน 3. ไม่ได้รับความสะดวกจากการบริการของห้องสมุด

4. การเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และสถานที่ตั้งของโรงเรียน

4.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

4.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

4.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 4 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาสมา โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 5 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เห็นว่ามีปัญหามากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตปริมณฑล

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาสมา

5.1 ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาในเรื่องระยะเวลาในการเรียนน้อยไป เนื้อหาวิชามาก และไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจได้ โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่อง ควรปรับปรุงชนิดกีฬาให้ทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจได้ และเพิ่มเวลาเรียนมากขึ้น

5.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาในเรื่องกิจกรรมพลศึกษาได้เรียนภาคปฏิบัติน้อย ผู้สอนไม่ใช้สื่อในการสอนสุขศึกษา อุปกรณ์กีฬามีไม่เพียงพอ โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่อง ควรเพิ่มเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติ ผู้สอนควรใช้สื่อในการสอนสุขศึกษา และควรจัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

5.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาในเรื่อง การวัดและประเมินผลการเรียนส่วนใหญ่เป็นทฤษฎี ไม่เข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน และข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่อง ควรมีการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ ควรวัดและประเมินผลเมื่อจบแต่ละบทเรียน และควรสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเท่า ๆ กัน

5.4 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาเรื่อง ห้องเรียนมีอากาศร้อนอบอ้าว ห้องน้ำไม่สะอาด และห้องเรียนยุ่งยุ่ม โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่อง ควรคิดพัฒนามันห้องเรียน ควรทำความสะอาดห้องน้ำ และจัดน้ำดื่มไว้บริการตามอาคารเรียนต่าง ๆ

5.5 ด้านอื่น ๆ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาเรื่องมาเรียนไม่ทัน บางวันต้องทำงานล่วงเวลาทำให้ต้องขาดเรียน และนักศึกษาบางคนไม่ตั้งใจเรียน โดยมีข้อเสนอแนะในเรื่อง ไม่ควรให้บุคคลภายนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน ควรผ่อนปรนระเบียบการแต่งกาย และไม่ควรถ่ายทอดยนต์เข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของ นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล ผลของการวิเคราะห์ปรากฏประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยของนักศึกษาผู้ใหญ่ ทั้ง 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนผู้ใหญ่นำมาเรียนการสอนในช่วงเวลา 17.00 - 20.00 น. ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องแสงสว่าง จึงมีปัญหากับการจัดกิจกรรมที่ต้องฝึกปฏิบัติในสนามกลางแจ้ง ดังนั้นกิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดสอนจึงเลือกเฉพาะกิจกรรมที่สามารถจัดการเรียนการสอนในโรงฝึกพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ทันสมัย (2528:215) ที่ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาเลือก เพราะความไม่พร้อมของโรงเรียนเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทบุรี วิชัยชิตะ (2536: 83) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดโปรแกรมพลศึกษาไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ตำราที่จะใช้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมมีไม่เพียงพอ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนมากสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าหา

ความรู้เพิ่มเติม แต่ยังขาดตำราและเอกสารที่จะค้นคว้า เนื่องจากนักวิชาการ หรือสำนักพิมพ์ต่าง ๆ แต่งตำราเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนออกจำหน่ายน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล่าววิจารณ์ (2533:112) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของตำราและเอกสารด้านพลศึกษาให้นักศึกษาค้นคว้า และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ สมสุข (2537: 91) ที่ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา พบว่าวิทยาลัยขาดตำรา เอกสาร และหนังสือประกอบการศึกษาที่มีคุณภาพและทันสมัย

1.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คือ ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของการทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ซึ่งความเป็นจริงแล้ว การประเมินผลก่อนเรียนหรือก่อนสอนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนจำเป็นต้องประเมินให้ได้ว่า ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในด้านอะไรบ้าง จะได้ดำเนินการสอนเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนได้ถูกต้อง และไม่ซ้ำเกินไปต่อการแก้ไข (กรมสามัญศึกษา.2523:105) นอกจากนี้ จันทบุรี วิชัยศักดิ์ (2536:88) กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินผลก่อนการเรียนว่า เพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะพื้นฐานของผู้เรียนก่อนทำการสอน เช่น การทดสอบความพร้อมของผู้เรียน การทดสอบความรู้ทักษะรายวิชาก่อนเรียน เพื่อผู้สอนจะได้นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนแต่ละคน

1.4 ด้านอาคารสถานที่ นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับน้อย โดยมีข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ

1.4.1 มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น ยุง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนในชั้นเรียนต้องเรียนในช่วงเวลากลางวันซึ่งยุงชุม และโรงเรียนผู้ใหญ่บางแห่งไม่มีการติดตั้งพัดลมในห้องเรียน หรือมีแต่พัดลมไม่เพียงพอประกอบกับแสงสว่างในห้องเรียนไม่เพียงพอ ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาเรื่องถูกยุงกัด และเป็นสาเหตุที่ทำให้เสียสมาธิในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุ อนุศาสนนันท์ (2537:104) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทชั้นเรียน ของศูนย์การศึกษานอก

โรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออก พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาด้านการเรียนในเรื่อง มีถุง และแมลงรบกวนในห้องเรียน

1.4.2 มีปัญหาเรื่องไม่มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียน กิจกรรมพลศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานที่ทำความสะอาดร่างกายเป็นสิ่งจำเป็น เพราะ กิจกรรมพลศึกษาเป็นการเรียนภาคปฏิบัติ หลังจากการเรียนนักศึกษาผู้ใหญ่จะมีอาการเหน็ด เหนื่อย ร้อน มีเหงื่อ ทำให้เสื้อผ้าและร่างกายสกปรกจึงควรอาบน้ำ ชำระล้างร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย แต่โรงเรียนผู้ใหญ่ไม่มีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย ส่วนใหญ่จะใช้ห้องน้ำสำหรับล้างหน้าเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ทันสมัย (2528:222) ที่ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องการทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชฎุ กล้าวิจารณ์ (2533:125) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสิ่ง อำนวยความสะดวก ในเรื่องขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา

1.4.3 มีปัญหาเรื่องไม่ได้รับความสะดวกจากการบริการของห้องสมุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ตำรา เอกสาร และหนังสือประกอบการเรียนในการศึกษานอกระบบ โรงเรียน นักวิชาการหรือสำนักพิมพ์ต่าง ๆ แต่งตำราออกจากหน่วยน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นตำรา ของการเรียนในระบบโรงเรียน ดังนั้นห้องสมุดจึงเป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า ที่สำคัญมากสำหรับ นักศึกษาผู้ใหญ่ โรงเรียนผู้ใหญ่ส่วนมากไม่เปิดห้องสมุดให้บริการสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ จึง ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาในการศึกษาค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ วรณพ ทองบรรจบ (2539:82) ที่ศึกษาความต้องการรับบริการทางการศึกษานอก โรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ พบว่า นักศึกษา ผู้ใหญ่ขอเสนอแนะด้านข่าวสารข้อมูลในเรื่อง ควรมีห้องสมุดสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่

2. การเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษานำมาซึ่งความคิดเห็น ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ลักษณะการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสถานที่ตั้งของโรงเรียน

2.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เพศชาย และนักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันทั้งเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติ มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการกีฬา และการรักษาสุขภาพอนามัยคล้ายคลึงกัน และสภาพการณ์ปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีสิทธิเสรีภาพทางสังคมเท่าเทียมกัน ส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่เพศชายและนักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณนพ ทองบรรจบ (2539:84) ที่ศึกษาความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณาวัฒน์ จงพิพัฒน์วิชัย (2540:91) ที่ศึกษาความคิดเห็นต่อกิจกรรมการพบกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาผู้ใหญ่ทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการพบกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล การเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาผู้ใหญ่เพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิง ซึ่งเมื่อพิจารณาตามรายละเอียด พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เพศชายและนักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับน้อยทั้งคู่ เพียงแต่นักศึกษาผู้ใหญ่เพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิงเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิงมีความมุ่งมั่นต่อการเรียน มีสมาธิในการเรียน และมีความตั้งใจเรียนมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศชาย ดังนั้นนักศึกษาผู้ใหญ่เพศหญิงจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาพลานามัยน้อยกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินาถ ราชเดิม (2534:90) ที่ศึกษาความคิดเห็นในการพบกลุ่มของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในเขตการศึกษา 3 พบว่านักศึกษาทางไกลที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นด้านสถานที่พบกลุ่มแตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาณามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาณามัย โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ทุกวัยเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาพลาณามัย ที่สามารถพัฒนาและรักษาสรรพภาพทางร่างกายและจิตใจแก่คนทุกเพศทุกวัย นักศึกษาผู้ใหญ่จึงมีความมุ่งมั่นและตั้งใจเรียน ประกอบกับระหว่างการเรียนนักศึกษาผู้ใหญ่ต้องทำกิจกรรมการเรียนร่วมกัน ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่แต่ละคนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จึงทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาณามัย โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณนพ ทองบรรจบ (2539:84) ที่ศึกษาความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียน ไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมวรัตน์ จงพิพัฒน์วิชัย (2540:92) ที่ศึกษาความคิดเห็นต่อกิจกรรมการพบกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาผู้ใหญ่ทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการพบกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาณามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาณามัย โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ทุกสาขาอาชีพเห็นความสำคัญของการศึกษาเท่าเทียมกัน ที่จะสามารถช่วยพัฒนาความรู้ เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน และเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงขึ้น นอกจากนี้ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2536:15) กล่าวถึง สาเหตุประการหนึ่ง

นักศึกษาผู้ใหญ่กลับเข้ามาเรียนใหม่ เพราะแรงจูงใจด้านอาชีพ ซึ่งผู้ใหญ่โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใหญ่วัยต้น เข้ารับการศึกษาอีกครั้งก็เพราะจะช่วยส่งเสริมโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพการงาน และเชียร์ศรี วิวิธสิริ (2534:157) กล่าวถึง การที่ผู้ใหญ่มาเรียน มาร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่ออาชีพการงานหรือเพิ่มทุนวิทยะฐานะของตน จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ทุกสาขา อาชีพ มีความมุ่งมั่นต่อการเรียนเท่าเทียมกัน จึงมีผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพละนามัย โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุ อนุศาสนนันท์ (2537:117) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประเภท ชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดในภาคตะวันออก พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียน ไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพละนามัย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 4 ที่ตั้งไว้ แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพละนามัยแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ทั้ง 2 ประเภท จะได้รับประสบการณ์ระหว่างการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนในระบบโรงเรียนจะมีความพร้อมในเรื่องบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากกว่าการเรียนนอกระบบโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (ม.ป.ป.: 13-14) ที่ว่า การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีปัญหาและข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น การจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ยังอิงการศึกษาในระบบโรงเรียน ในด้านหลักสูตรที่เปิดสอน อาคารสถานที่ ผู้สอน จากข้อมูลดังกล่าวนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน จึงได้รับประสบการณ์การเรียนต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพละนามัยแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในระบบโรงเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนในระบบโรงเรียนมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมความสะดวกต่าง ๆ มากกว่าการเรียนนอกระบบโรงเรียน นักศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในระบบโรงเรียน เมื่อมาเรียนวิชาพลานามัยในโรงเรียนผู้ใหญ่นั้นไม่มีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในระบบโรงเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาพลานามัยด้านอาคารสถานที่มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนอกระบบโรงเรียน

2.5 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 5 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนผู้ใหญ่นั้นมีสถานที่ตั้งต่างกัน มีความพร้อมของอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนการจัดกระบวนการเรียนการสอนแตกต่างกัน นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกันจึงได้รับประสบการณ์การเรียนต่างกัน ทำให้ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรัตน์ บุญสมบูรณ์สกุล (2533:58) ที่ศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา พบว่า นักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เห็นว่ามีปัญหามากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตปริมณฑล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนผู้ใหญ่นั้นตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนมากเป็นโรงเรียนที่ก่อตั้งมานานแล้ว และอยู่แอ่งแหล่งชุมชน จึงมีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด คับแคบ ไม่สามารถขยายพื้นที่ของโรงเรียนได้ จึงมีข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมพลศึกษาบางประเภทที่ต้องใช้สถานที่กว้าง ๆ เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล ส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เห็นว่ามีปัญหามากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตปริมณฑล

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย

3.1 ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุดในเรื่องระยะเวลาในการเรียนน้อยไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกรมการศึกษานอกโรงเรียนนั้นเทียบเท่าระดับความรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้เวลาเรียน 3 ปี แต่การศึกษานอกโรงเรียนกำหนดให้เรียนเป็นหมวดวิชาใช้เวลาเรียนหมวดวิชาละ 1 ภาคเรียน นักศึกษาผู้ใหญ่จะต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ให้ครบตามหัวข้อของหลักสูตร แต่ระยะเวลาเรียนกลับมีน้อยกว่านักเรียนที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติ ผู้สอนต้องเร่งสอนให้จบเนื้อหา ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่เรียนไม่ทัน และเห็นว่าระยะเวลาในการเรียนน้อยไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุ อนุศาสนนันท์ (2537:118) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดน่านภาคตะวันออก พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาในเรื่องระยะเวลาในการเรียนตลอดหลักสูตรน้อย

ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรปรับปรุงชนิดกีฬาให้ทันสมัย เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน หมวดวิชาพลานามัยใช้หลักสูตรเดียวกับหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของภาคปกติ ซึ่งประกาศใช้มาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2524 กีฬาบางชนิดจึงเก่าไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และไม่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งเสาวนีย์ เลาวัลย์ (2536:203) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางของการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ มีสิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ หลักสูตรจะต้องสนองตอบต่อปัญหาความต้องการและความสนใจของประชาชนเป็นหลัก และมีความสอดคล้องกับสภาพของสังคม

3.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุด

ในเรื่องกิจกรรมพลศึกษาได้เรียนภาคปฏิบัติน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่จะได้เรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติเพียงสัปดาห์ละ 1 วัน นอกนั้นจะเรียนแต่ภาคทฤษฎี ซึ่งเรียนในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่รู้สึกว่าไม่มีเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุ อนุศาสนนันท์ (2537:120) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดน่าน ภาคตะวันออก พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาในเรื่องหลักสูตรไม่เน้นภาคปฏิบัติ

ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรเพิ่มเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่มีความต้องการอยากจะได้เล่นกีฬา และออกกำลังกายมาก แต่เวลาในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติจะได้เรียนเพียงสัปดาห์ละ 1 วันเท่านั้น ซึ่งน้อยเกินไป นักศึกษาผู้ใหญ่จึงต้องการให้เพิ่มเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติ

3.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุดในเรื่อง การวัดและประเมินผลการเรียนส่วนใหญ่เป็นทฤษฎี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนแบบชั้นเรียนกำหนดอัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคเรียน ต่อคะแนนปลายภาคเรียน เป็น 50:50 ซึ่งการสอบวัดผลปลายภาคเรียนจะเป็นการสอบภาคทฤษฎี ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนเน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป จึงเกิดความกังวลใจ เกรงว่าจะสอบวัดผลปลายภาคเรียนไม่ผ่าน

ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนกิจกรรมพลศึกษา เป็นการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียน เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ นักศึกษาผู้ใหญ่จึงมีข้อเสนอแนะ ให้มีการทดสอบภาคปฏิบัติ เป็นส่วนหนึ่งของการวัดและประเมินผลการเรียนด้วย

3.4 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุดในเรื่องห้องเรียนมีอากาศร้อนอบอ้าว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนมากประกอบอาชีพแล้วต้องเห็นดเหนื่อยจากการทำงานมาทั้งวัน เมื่อมาเรียนจึงต้องการสภาพห้องเรียนที่มีความสะดวก สบาย แต่ต้องพบกับสภาพห้องเรียนที่มีอากาศร้อนอบอ้าว ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่รู้สึกหงุดหงิด ไม่สบายกาย ไม่สบายใจและขาดสมาธิในการเรียน

ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดพัฒนามานห้องเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากปัญหาด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหามากในเรื่อง ห้องเรียนมีอากาศร้อน อับอ้าว และมีสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น ยุง ถ้ามีการติดตั้งพัฒนามานห้องเรียนให้เพียงพอแล้ว จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น

3.5 ด้านอื่น ๆ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุดในเรื่อง มาเรียนไม่ทัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนแบบชั้นเรียนจะเริ่มเรียนเวลา 17.00 น. ซึ่งใกล้เคียงกับเวลาที่นักศึกษาผู้ใหญ่เลิกงาน จึงมีเวลาในการเดินทางน้อย ประกอบกับพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จะมีปัญหาเรื่องการจราจรติดขัด ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียนไม่ทัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุ อนุศาสนนันท์ (2537:120) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดน่านภาคตะวันออก พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด คือ มาเรียนไม่ทัน

ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ไม่ควรให้ผู้ศัลยกรรมนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษายุใหญ่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง เนื่องจากจากการที่ผู้ศัลยกรรมนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน อาจมีมีจลาจลปะปนเข้ามาลักขโมยทรัพย์สินหรือทำร้ายร่างกาย ซึ่งความต้องการความปลอดภัยของนักศึกษาผู้ใหญ่ สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ ขั้นที่ 2 ตามทฤษฎีแรงจูงใจ ของมาสโลว์ (Maslow, 1943) กล่าวว่ามนุษย์ต้องการได้รับความปลอดภัย ซึ่งความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้น เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2536:126-127)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ควรมีการปรับปรุงชนิดกีฬาของวิชาพลานามัยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ตอบสนองความสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักศึกษาผู้ใหญ่ และควรเปิดโอกาส

ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้เลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความต้องการ

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเพิ่มเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติ จัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ ผู้สอนควรจัดหาหรือแนะนำแหล่งค้นคว้า ตำรา เอกสาร หรือหนังสือประกอบการเรียน เพื่อให้นักศึกษาผู้ใหญ่จะได้ค้นคว้าหาความรู้ตามความต้องการได้

3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ผู้สอนควรประเมินผลก่อนการเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้และทักษะพื้นฐานของนักศึกษาผู้ใหญ่ การวัดและประเมินผลการเรียนควรมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ควรปรับปรุงอัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน โดยเพิ่มคะแนนระหว่างภาคเรียนมากขึ้น และลดคะแนนปลายภาคเรียน

4. ด้านอาคารสถานที่ ควรปรับปรุงอาคารสถานที่เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ติดตั้งพัดลมในห้องเรียนให้เพียงพอ จัดให้มีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา จัดบริการน้ำดื่มตามอาคารเรียนต่าง ๆ ปรับปรุงห้องน้ำให้สะอาด ติดตั้งไฟฟ้าบริเวณโรงเรียนให้สว่าง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้ได้จำกัดขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง เฉพาะนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จึงได้ข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ควรจะได้มีการขยายขอบเขตการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอื่น ๆ ทั่วทุกภาคทั่วประเทศ

2. การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนเท่านั้น จึงนำศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลานามัย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทตนเอง และประเภททางไกลด้วย

3. จากการไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และจากผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน มีความสนใจและตั้งใจเรียนวิชาพลานามัยสูง จึงน่าจะศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาพลานามัย เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยต่อไป

บรรณาการ

บรรณานุกรม

- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- _____. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- _____. คู่มือนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6) หลักสูตรพุทธศักราช 2530 ทั้ง 3 วิธีเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ที่ พี พรินท์, 2536.
- _____. ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- กอง วิสสุทธารมณ. การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ. เอกสารประกอบคำบรรยาย ณ หอประชุมกรมศาสนา, 28 มกราคม 2523. อัดสำเนา.
- โกวิท ประวาลพฤกษ์. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับอนาคต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. "ปฏิรูปครบวงจร : ญ่ยุคเรืองรองของเมืองไทย," มติชนรายวัน. 15 มกราคม 2540. หน้า 32.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : พันนี้ พิมพ์สิ่ง, 2535.
- _____. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8(พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ : 2540.
- คณารัตน์ จงพิพัฒน์วิชัย. ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการพบกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาผู้ใหญ่ทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดกาญจนบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- จรรยาพร ธรณินทร์ และสลับศรี พัฒนวิบูลย์. คู่มือครูพลานามัย รายวิชา พ0019 กิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2526.
- วิฑูรย์ วิชัยทกะ. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

- จุไรรัตน์ สมสุข. ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- ชัยยุทธ์ เสรีรัฐ. สภาพและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัย.วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2534.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- นพรัตน์ บุญสมบุรณ์สกุล. ทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน สาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- บุญชัย ทันสมัย. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- บุญสม มาร์ติน. "สำเนาจากอธิบดีกรมพลศึกษา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ. 3 : 1; มกราคม-ตุลาคม 2520.
- พรสุข หุ่นจันทร์. การพัฒนาหลักสูตรสุขศึกษา. ภาควิชาสุขศึกษา กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- จ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. สถิติวิทยาทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2531.
- วรรณพ ทองบรรจบ. ความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.

- วัฒนา สุทธิพันธุ์. ปัญหาการฝึกสอนของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์
บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2536. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. อัดสำเนา.
- วิชฌ ก้าววิจารณ์. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2520.
- _____. แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534).
 กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.
- สามัญศึกษา, กรม. คู่มือการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.
- _____. คู่มือการพัฒนาการเรียนการสอนตามหลักสูตร. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- สิรินาถ ราชเดิม. การศึกษาความคิดเห็นในการพบกลุ่มของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 3. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้อยู่ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- เสาวนีย์ เลวลีย์. การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน.
 กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- อน อนาคตนนท์. การศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ประเภทชั้นเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดน่านภาคตะวันออก.
 ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
 อัดสำเนา.

- Briggs, E.C. "The Status of Physical Education Programs in the Community Colleges and Junior College in Tennessee," Dissertation Abstracts International. 45 : 784 A; 1984.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th ed. Tokyo: McGraw-Hill Book Company, 1981.
- Nantogmah, Samuel Yakuber. "Physical Education Programs offered in IOWA High Schools, Preferred by Seniors, and Recommended by Professor in IOWA Colleges and Universities," Dissertation Abstracts International. 43 : 1080 - A ; October, 1982.
- Shaw, Mary Wright, Mary Ann Norfleet. "Development of a High School Health Education Curriculum," The Journal of School Health. 51 : 182 - 185; March, 1981.
- Wilke, Barbara June. "The Future of General Instruction Physical Education Programs in Higher Education : A Delphi Study," Dissertation Abstracts International. 43(7) : 2278 A ; January, 1983.
- Yamane, Taro. Statistics: An Introductory Analysis. 2nd ed. Tokyo : A Harper International Edition, 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- แบบสอบถามปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัยของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร. 5644
ที่ ทม 1007/ ๖๔๖ วันที่ ๖ ตุลาคม 2540
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์
เรื่อง

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายจักรชัย ชัยรัตน์วัฒน์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์

ประธาน

รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์

กรรมการ

สิ่งที่นิติกรขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ รศ.ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ไว้ด้วย ที่ท่านจะโปรดฯ แก่บัณฑิตผู้ได้ช่วย

(นางสาวศิริยา พูลสุวรรณ)

ข้าราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

เนื่องจาก นายฉัตรชัย ชัยรัตน์วัฒน์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
พละนันทิพย์ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล" กึ่งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธาน

รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

มีความประสงค์จะขอให้นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๔๑
เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในครั้งนี้อย่างนี้ด้วย และขอขอบคุณในความช่วยเหลือ
อนุเคราะห์ที่ท่านจะให้แก่บัณฑิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลารณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๒๕๒๔๑๑๐

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนันทยของนักศึกษาผู้ใหญ่

ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบคำถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนันทยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มี 4 ด้าน คือ 1.ด้านหลักสูตร 2.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3.ด้านการวัดและประเมินผล 4.ด้านอาคารสถานที่

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนันทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบคำถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() อายุต่ำกว่า 20 ปี

() อายุระหว่าง 20 - 30 ปี

() อายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

() รับราชการ

() รับจ้าง

() ค้าขาย

() ไม่มีอาชีพ

4. ลักษณะการสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

() การศึกษาในระบบโรงเรียน

() การศึกษานอกระบบโรงเรียน

5. สถานที่ตั้งของโรงเรียน

() เขตกรุงเทพมหานคร

() เขตปริมณฑล

6. วิชาพลานามัย ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530

โรงเรียนของท่านเปิดสอนกิจกรรมพลศึกษาอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ฟันดาบ	☐ แฮนด์บอล
☐ วอลเลย์บอล	☐ เนตบอล
☐ แบดมินตัน	☐ คาราเต้
☐ ศิลปะป้องกันตัว	☐ ฟุตบอล
☐ ฟล่อง	☐ กิจกรรมเข้าจังหวะ
☐ สกีกอล์ฟ	☐ ยูโด
☐ ยิมนาสติก	☐ การบริหารกายประกอบดนตรี
☐ เซปักตะกร้อ	☐ เทนนิส
☐ ว่ายน้ำ	☐ กิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพละตามความคิดเห็น

ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง 1. กรุณาอ่านข้อความข้างล่างต่อไปนี้แต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับ

ปัญหาที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

2. ระดับปัญหาในแต่ละช่อง มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีปัญหามากที่สุด

4 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีปัญหามาก

3 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีปัญหามากกลาง

2 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีปัญหาน้อย

1 หมายถึง ท่านเห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
	<u>ด้านหลักสูตร</u>					
1.	ไม่เข้าใจหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพละตามัย.....					
2.	เนื้อหาวิชาพละตามัยในหลักสูตร ไม่สนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน.....					
3.	เนื้อหาวิชาพละตามัยไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน.....					
4.	ไม่ได้เรียนเนื้อหาวิชาพละตามัยครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้.....					

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
5.	เนื้อหาวิชาพละนามัยไม่สามารถนำไป ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้.....					
6.	เนื้อหาวิชาพละนามัยไม่เหมาะสมกับ วุฒิภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน.....					
7.	เนื้อหาวิชาพละนามัยมีมากไม่เหมาะสม กับระยะเวลาในการเรียน.....					
8.	ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษา ตามความสนใจของผู้เรียนได้.....					
<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>						
9.	สื่อและอุปกรณ์การเรียน มีจำนวนไม่เพียงพอ.....					
10.	ตำราที่ใช้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมมีไม่เพียงพอ.....					
11.	ไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง.....					
12.	จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป.....					
13.	ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ ความสามารถที่จะเรียน กิจกรรมพลศึกษาได้.....					
14.	ผู้เรียนไม่สนใจในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา.....					
15.	ผู้เรียนแต่งกายไม่เหมาะสมกับการเรียน กิจกรรมพลศึกษา.....					
16.	ผู้สอนไม่แนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้าที่อยู่อ่ที่ใดบ้าง.....					

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
17.	ผู้สอนไม่นำสถิติสรุปกรณมาใช้ในการเรียนการสอน...	...	...	...	...	...
18.	ผู้สอนเข้าสอนและออกจากชั้นไม่ตรงเวลา.....	...	...	...	...	...
19.	ผู้สอนขาดสอนบ่อยครั้งโดยไม่แจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า.....	...	...	...	...	...
20.	ผู้สอนขาดบุคลิกภาพที่น่าเลื่อมใส.....	...	...	...	...	...
<u>ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน</u>						
21.	ผู้สอนไม่ชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลก่อนการเรียน.....	...	...	...	...	...
22.	ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนเรียน ...	...	...	...	...	...
23.	ผู้สอนไม่ทดสอบความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ หลังจากได้เรียนผ่านไป.....	...	...	...	...	...
24.	การวัดและประเมินผล ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์.....	...	...	...	...	...
25.	การวัดและประเมินผล ไม่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์.....	...	...	...	...	...
26.	การวัดและประเมินผลให้คะแนนทางด้านทฤษฎีมากเกินไป.....	...	...	...	...	...
27.	การวัดและประเมินผลให้คะแนนทางด้านปฏิบัติมากเกินไป.....	...	...	...	...	...

ข้อ	ปัญหา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
28.	อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาค ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนดไม่เหมาะสม.....	...	...	...	...	...
	<u>ด้านอาคารสถานที่</u>					
29.	สถานที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา อันร่มมีไม้เพียงพอ.....	...	...	...	...	...
30.	สถานที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษา กลางแจ้งมีไม้เพียงพอ.....	...	...	...	...	...
31.	สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีไม้เพียงพอ.....	...	...	...	...	...
32.	ไม่มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย หลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา.....	...	...	...	...	...
33.	น้ำดื่ม น้ำใช้มีไม้เพียงพอ.....	...	...	...	...	...
34.	ห้องน้ำ ห้องส้วม มีไม้เพียงพอ.....	...	...	...	...	...
35.	ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน.....	...	...	...	...	...
36.	ไม่ได้รับความสะอาดจากการบริการของห้องสมุด.....	...	...	...	...	...
37.	ไม่ได้รับความสะอาดในการใช้สถานที่ สำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษา.....	...	...	...	...	...
38.	มีปัญหากับขนาดของห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียน...	...	...	...	...	...
39.	มีปัญหากับแสงสว่างในห้องเรียน.....	...	...	...	...	...
40.	มีปัญหากับสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น ยุง.....	...	...	...	...	...

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภท
ชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย

คำชี้แจง หากท่านคิดว่ามีปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย
เพิ่มเติมจากคำถามในตอนที 2 โปรดเขียนลงในหัวข้อต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านหลักสูตร

.....

ข้อเสนอแนะ.....

2. ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

ข้อเสนอแนะ.....

3. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

.....

ข้อเสนอแนะ.....

4. ปัญหาด้านอาคารสถานที่

.....

ข้อเสนอแนะ.....

5. ปัญหาด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

"ขอขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของท่าน"

จักรชัย ชัยรัตนวัฒน์

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รศ.ดร.สุนทร โคตรบรรเทา อาจารย์ภาคการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. นายยิ่ง กীরติบุรณะ ผู้อำนวยการระดับ 9
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดบึงพลาญชัย
กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ

3. นายคณพล จีรัมย์ อาจารย์ 3 ระดับ 8 หมวดวิชาพลานามัย
โรงเรียนอัมพบุรี จังหวัดบึงพลาญชัย
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายฉัตรชัย ชัยรัตนวัฒน์
 สถานที่เกิด จังหวัดกรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 119/157 หมู่บ้านอนงค์พรรณ
 แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดปทุมธานี
 ประวัติการศึกษา พ.ศ.2510 ประถมศึกษาตอนต้น (ป.4) จากโรงเรียน
 วัดโสมนัส กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2513 ประถมศึกษาตอนปลาย (ป.7) จากโรงเรียน
 ราชวินิต กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2518 มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ.5) จากโรงเรียน
 วัดมกุฏกษัตริย์ กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2522 การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) จาก
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
 พ.ศ.2541 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) จาก
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพละนามัยของนักศึกษาผู้ใหญ่
ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

บทคัดย่อ
ของ
ฉัตรชัย ชัยรัตนวัฒน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ใน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านอาคารสถานที่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลานามัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 324 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบ สอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ความเห็นว่ากิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ มากที่สุด คือ วอลเลย์บอล รองลงมาเป็นเบดมินตัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่ามีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย โดยรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาด้านอาคารสถานที่ที่มีปัญหามากกว่าด้านอื่น และ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีปัญหาน้อยที่สุด
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชา พลานามัยของนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยจำแนกตามตัวแปร คือ
 - 3.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน เห็นว่ามีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชา พลานามัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 3.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน เห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชา พลานามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 3.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน เห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชา พลานามัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 3.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน เห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลานามัย โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน เห็นว่ามีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลาสมาโดยรวมทั้งทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า มีปัญหามากที่สุดในเรื่อง ระยะเวลาในการเรียนน้อยไป กิจกรรมพลศึกษาได้เรียนภาคปฏิบัติน้อย การวัดและประเมินผลการเรียนส่วนใหญ่เป็นทฤษฎี ห้องเรียนมีอากาศร้อนอบอ้าว และมาเรียนไม่ทัน ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ควรเพิ่มเวลาเรียนกิจกรรมพลศึกษาภาคปฏิบัติ ควรมีการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ ควรติดตั้งพัดลมในห้องเรียน และไม่ควรรบกวนบุคคลภายนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน

PROBLEMS IN ORGANIZING THE PHYSICAL EDUCATION SUBJECTS OF
CLASSROOM ADULT LEARNERS AT THE UPPER SECONDARY LEVEL
IN BANGKOK METROPOLIS AND SURROUNDING AREAS

AN ABSTRACT

BY

CHATCHAI CHAIRATTANAWAT

Presented on partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

May 1998

The purposes of this research were to investigate the problems in organizing the Physical Education subjects of classroom adult learners at the upper secondary level in Bangkok Metropolis and surrounding areas in four areas : curriculum, instruction, evaluation and measurement, and school plant.

The sample consisted of 324 adult students enrolled in Physical Education course in 2nd semester of the academic year 1997, selected through cluster sampling technique. The instrument used in the data collection was a 5-scale questionnaire. The statistic employed in the data analysis were frequency, percentage, means, deviation, t-test and F-test.

The results were as follows :

1. The opinions of Adult learners in Physical Education activities that provided most often in school were volleyball, followed in rank by badminton.

2. Problems in providing Physical Education activities in overall were rated at the minimal levels. The school plant showed highest mean of problems while the evaluation and measurement were the lowest.

3. Comparisons were made by gender, age, occupation, middle school certificate, and school location.

- 3.1 Adult learners with different sexes showed no significant difference in Physical Education activity problems in all areas. When each area was considered, it was found that curriculum, instruction, evaluation and measurement were significantly different at .05 level.

3.2 Adult learners with different ages showed no significantly different in Physical education activities, either in overall or in each area.

3.3 Adult learners with different occupations showed no different problems in Physical Education activities, either in overall or in each area.

3.4 Adult learners with different school certificates illustrated difference significant at .05 level in overall. When each area was considered, it was found that the area of school plant was significantly different at .05 level.

3.5 Adult learners with different school location illustrated difference significant at .05 level in overall. When each area was considered it was found that instruction, evaluation and measurement were significantly different at .05 level.

4. The problems encountered by the adult learners included less time for class, less practice for Physical Education activities, evaluation and measurement were of theory oriented, high temperature classroom, being late for classes. The recommendations included improvement of curriculum to meet the current situations, increase time for Physical Education practice, evaluation and measurement for practicum, installation of electric fans in the classrooms and forbidding outsiders to enter the school campus.